

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JUNE 26th, 1964 - No. 651 - 19th YEAR OF PUBLICATION

DE BELANGRIJKSTE STAP

Op 28 mei j.l. heeft men in de Verenigde Staten van Amerika een pionier model van het "Apollo" ruimteschip afgeschoten. De echte Apollo zal te zijner tijd de reis naar de maan moeten ondernemen. Wat men nu deed was een proef nemen met de vorderingen, die men gemaakt heeft. En de resultaten waren verrassend goed. Het jaar 1969 is bestemd voor de uiteindelijke onderneming om de maan te bereiken, en tot dusverre heeft men geen tegenslagen gehad.

Stap voor stap komen wij dicht bij het grote moment. Dit betekent eveneens, dat wij stap voor stap een omwenteling ervaren, waarvan wij de omvang bij lange na nog niet kunnen overzien. De geleerden zijn het er echter wel over eens, dat het leven ingrijpende veranderingen zal ondergaan, al weet niemand met zekerheid te zeggen hoe die veranderingen zullen zijn. Maar dan zal ook eigenlijk niemand kunnen zeggen, hoe wij ons moeten voorbereiden.

Is het inderdaad zo, dat niemand dit kan zeggen?

Het is nu reeds meer dan een jaar geleden, dat de Amerikaanse astronaut Leroy Gordon Cooper twee en twintig maal om de aarde cirkelde. Tijdens die reis in de ruimte heeft Cooper een gebed geboden, dat toentertijd in de pers werd gepubliceerd en dat wel waard is nog eens herhaald te worden. Cooper bad onder meer dit: "Ik wil U danken, in het bijzonder omdat U mij deze vlucht laat maken. Ik dank U voor het voorrecht in staat te zijn deze positie in te nemen; om in deze wonderlijke omgeving te zijn, waarin ik al die verbluffende en verwonderende dingen mag zien, die U geschapen hebt."

Hierin vooral verschilde Cooper sterk van zijn Russische collega's, die eveneens om de aarde gecirkeld hebben. Toen deze terugkwamen wisten zij te vertellen dat zij God niet hadden ontmoet op hun reis. En omdat zij God niet hadden gezien, was er een bewijs te meer geleverd, dat God niet bestaat. Cooper heeft God echter wel ontmoet. Want Cooper gelooft. En hij heeft God aanbedend dank gebracht. Ook zijn voorganger, John Glenn Jr., heeft zijn God ontdekt in de majesteit van Zijn schepping.

Onlangs heeft een Presbyteriaanse predikant gezegd, dat in onze verbeelding God veel te klein is. Dit lijkt een vreemde uitspraak, maar tegen de achtergrond van de ervaringen van Cooper en Glenn zegt deze uitspraak wel iets. De predikant wilde zeggen, dat de dingen die wij nu beleven en nog zullen beleven, ons een veel grotere conceptie van God moeten geven. Hij zei dit, nadat hij een bezoek had gebracht aan de gigantische industrieën in St. Louis, in de staat Missouri. Daar worden twee-persoons capsules gebouwd voor de raket Gemini, een andere voorloper voor de Apollo. In deze capsule moet het de tweehoofdige bemanning mogelijk zijn gedurende twee weken ononderbroken in orbit te zijn.

Het reizen in zo'n capsule is, evenals de reizen van Cooper en Glenn, een hele prestatie. Maar een haast nog grotere prestatie is het vervaardigen van dergelijke ruimteschepen. Daar moet heel wat over nagedacht en uitgerekend worden. Het zijn dan ook de briljantste van een zeer geselecteerde groep geleerden, die met dit werk zijn belast. Het kennen en kunnen van deze mensen dwingt diepe bewondering af. Maar toch willen wij daarbij niet uit het oog verliezen, dat het mensen zijn; mensen, die tot deze enorme prestaties in staat zijn, omdat God hen zo geschapen heeft.

De presbyteriaanse predikant, die wij zo even noemden, werd op zijn tocht door de industrieën van St. Louis rondgeleid door de vice-president van het complex, waar 34.000 mensen aan het werk zijn. De predikant vroeg deze vice-president of het christelijk geloof niet in botsing kwam met zijn kennis en ervaringen. Het antwoord kwam ronduit en zonder reserves. Drie jaar geleden, toen hij nog niet zoveel wist als nu, was het moeilijker. Maar nu wist hij het heel zeker. Dit is wat deze vice-president had te zeggen: "In de samenhang van tijd en ruimte bereiken wij een einde aan intellectueel begrijpen, zowel in het microscopische heelal als in de microscopische wereld. Uiteindelijk moeten wij de dingen in het ge-

loof aanvaarden. God is oneindig en niet aan tijd gebonden. Maar Hij is ook persoonlijk. Uw erkenning van Zijn grootheid in uw persoonlijk leven is de belangrijkste stap die u moet nemen, indien u zich wilt voorbereiden op de eeuw waarin wij leven, of op welke eeuw ook."

De man, die dit zei, moet het geheim hebben ontdekt.

Er zijn in onze dagen heel wat mensen, die menen dat hun intellect hen weerhoudt te geloven wat er in de Bijbel wordt openbaar. Het kan al op de High School beginnen, wanneer de studenten de eerste voorproef krijgen van de evolutie-leer. En het zal nog wel erger worden, naarmate de wetenschap gemeengoed wordt.

Maar hier was een man aan het woord, die in kennis misschien wel 95 percent van het Amerikaanse volk achter zich laat, die dagelijks in aanraking komt met ongedachte mogelijkheden en ontdekkingen, en deze man zegt, dat de belangrijkste stap om zich op deze eeuw voor te bereiden, is de erkenning van de grootheid van God in je persoonlijk leven. Hoe meer hij te weten komt over ruimte en ruimtevaart en hoe meer hij ontdekt van hetgeen nu nog aan de menselijke waarneming onttrokken is, hoe groter God voor hem wordt.

Er zijn niet veel mensen, die niet gefascineerd worden door de fantastische vorderingen die de mens maakt in deze en andere takken van wetenschap. Maar er zijn evenmin veel mensen, althans verhoudingsgewijze, die er God in ontdekken.

Als wij ons heel goed trachten in te denken wat mensen als Cooper en Glenn hebben ervaren, toen zij in het heelal cirkelden en zij de aardbol hebben gezien in een ongekende schoonheid, dan voelen wij er iets van, dat zij tot de aanbidding kwamen. Als dit schouwspel al zo groot en adembenemend is, hoe groot moet dan wel niet de Schepper zijn, Die dit alles heeft gemaakt.

Dit is waar. Maar als wij niet meer weten, zien wij het nog alleen maar van een afstand. Dan kunnen wij er diepe bewondering voor hebben, maar dan kan het nog langs ons heen gaan.

Maar die vice-president van de industrieën in St. Louis heeft er nog iets anders van gezegd. Die sprak over de grootheid van God in je persoonlijk leven. Dit is het geheim. De God, die met Zijn schepping zo ontzettend is, zo overrompend groot, die God heeft telkens weer genade voor mensen, die bij Hem weglopen en het beter weten en willen. Het heelal moge ons voor raadselen plaatsen, en de prestaties van de ontdekkende wetenschap mogen ons stom verbaasd doen staan, maar als wij ons er rekenschap van geven wat het is, wat Gods genade eigenlijk is, dan kunnen wij geen woord meer uiten.

Wij moeten het ons maar eens voorstellen. God is zo groot, dat niemand Hem beschrijven kan. Zijn schepping is zo onmetelijk, dat de wereld daarbij microscopisch klein is. Als de mensen een paar mijl buiten de dampkring zijn, zijn ze al verbluft. Dan zijn er die zeggen, dat er geen God is, omdat zij Hem in die paar mijl buiten de dampkring niet tegengekomen zijn. En er zijn anderen, die in aanbidding neerknielen voor de Schepper van dit alles. Het

HOLLANDSE NIEUWE OP HET MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Een Scheveningse delegatie, bestaande uit de echtparen Rog en Pronk, heeft woensdag 10 juni j.l. op het Ministerie van Economische Zaken zowel aan Minister prof. dr. J. E. Andriessen als aan zijn staatssecretaris, drs. J. A. Bakker (r.) Hollandse nieuwe aangeboden.

verschil is het geheim, dat ligt in de persoonlijke verhouding. "Des HEREN vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen, en Zijn verbond maakt Hij hun bekend." (Ps. 25:14)

Die Presbyteriaanse dominee had wel gelijk, toen hij zei, dat ons besef van God eigenlijk veel te klein is. Hij is veel groter dan wij beseffen, laat staan beleven.

Maar die vice-president heeft het veel nauwkeuriger gezegd. Die

heeft er op gewezen, dat wij oog moeten hebben voor de grootheid van God in ons persoonlijk leven, dat wij in staat zijn iets van deze grootheid van ons leven in deze tijd te verstaan.

Die persoonlijke kennis is de sleutel, die is het belangrijkste. Het is het geloof in Jezus Christus. Want wie Hem gezien heeft, heeft de Vader, de Schepper van hemel en aarde, gezien.

D.F.

Canada's Pensioen Plan

DE DERDE EDITIE

De derde editie van Canada's pensioen plan vertoont grote verschillen in vergelijking met haar twee voorgangers. Van meet af heeft deze derde editie een welkom ont-haal gehad, hetgeen speciaal vol-doening schonk aan Canada's Mi-nister President Pearson en Que-bee's Minister President Lesage.

Ongeveer drie kwart van deze nieuwe editie stamt uit het plan, dat de provincie Quebec oorspronkelijk had, en waarvoor Ontario's premier Robarts zoveel waardering had. Het vierde kwart zou men een compromis tussen Quebec en Canada kunnen noemen.

Zoals het er nu uitziet, zal het reeds ingediende ouderdomspensioenplan aangevuld worden met o.a. een uitkering bij overlijden van maximaal \$500, terwijl een invalide verzekerde vanaf de tijd van zijn invaliditeit tot zijn 70ste jaar 75% van zijn volle pensioen zal ontvangen, dat hij anders op 65-jarige leeftijd zou hebben ge-noten, plus \$25.00 per maand. Voor hen die minder dan \$400 per maand verdienen, wordt het to-taal der uitkering iets hoger dan het pensioen, voor hen die precies \$400 verdienen is het gelijk, en voor hen die de maximale pensioen-inkomsten zouden krijgen, is het \$1.04 minder per maand. Wan-neer een invalide 70 jaar wordt vervalt de extra \$25.00 en wordt het vervangen door \$75 per maand ouderdomsvoorziening, waarbij de betrokkene overgaat naar het nor-male pensioen.

Aanvullend aan deze regeling, zijn de volgende bepalingen voor de nabestaanden van een overleden verzekerd persoon voorgesteld:

1. Een weduwe tussen 45 en 65 jaar — of ongeacht welke leeftijd, indien er kinderen zijn — \$25.00 per maand plus 37½% van het

pensioen van haar echtgenote, in-dien hij tot zijn 65ste jaar had bijgedragen. Het maximum in dit geval bedraagt \$64.06 per maand.

2. Aan een kinderloze weduwe van 45 jaar, zal het bovengenoemd bedrag worden uitgekeerd minus 10% voor ieder jaar dat zij jonger is dan 45. Dit wil dus zeggen, dat een weduwe van 35 jaar zonder kinderen geacht wordt voor zich-zelf te kunnen zorgen.

3. Een weduwe, die haar man verliest als zij tussen de 65 en 70 jaar is, zal een uitkering worden verleend, dat iets meer ingewik-keld is. Aangezien de pensioen re-geling nog geen wet geworden is, laten wij deze formule vooralsnog achterwege.

4. Een weduwe met kinderen ontvangt een toeslag van \$25.00 per maand voor elk kind onder 18 jaar (of indien schoolgaand tot 25 jaar), tot een maximum van \$104.17. Aangevuld met haar we-duwepensioen van \$64.06 kan een weduwe met 4 kinderen dus een maandelijks inkomen van \$168.23 ontvangen.

Men zij met al deze getallen echter voorzichtig, zolang het pen-sioenplan nog geen kracht van wet heeft gekregen.

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op

aan de

Administratie van

CALVINIST-CONTACT

De Onweersbui

Winden, wolken, regenlagen,
Waardoor bliksemstralen jagen,
Zetten bij Uw donder klem.
Bomen met hun blaad'ren vrachten,
Kreunen voor Uw toorn en krachten;
Alles siddert voor Uw stem.
Nu G' in alvermogen,
Dondert uit de hoge,
Uw beschuldiging;
Heel de wereld aanklaagt,
Voor Uw heil'ge troon draagt,
In v'rootmoediging.

Gierend rennen Uw vazallen,
Onder luide bliksemknallen,
Door de bossen en het veld;
Takken rukkend en versmijsend . . .
'k Zie ze, weerloos opensplijgend,
Vallen voor het wild geweld.
Teist'rend zijn Uw gangen;
En Uw oorlogszangen
Daar'ren door 't heelal . . .
Koud en nat en bevend,
Maar mij niet bewegend,
Onderga ik 't al.

En dan zie ik in gedachten,
Israël bij Horeb wachten,
In een heilig, diep ontzag;
Toen G' in donder naar omlaag kwaamt,
Met Uw wetten Zelf Uw volk maandt,
Dat in 't stof gebogen lag.
Waar zijn nu de volken,
Die Uw onweerswolken
Als een sluier zien,
Van Uw heil'ge zetel . . .
Ach, ze zijn vermetel,
Vreemden hulde biën.

O God . . .
Hebt Ge daarom uit den hoge
Krachten der natuur bewogen . . .
Zendt Ge daarom, heil'ge Vader,
Vuur'ge wagenen en ruiters . . .
Daar w' U tergen tot het uiterst,
Openlijker en gestader . . .
Matig dan Uw slaan nog,
Zie de wereld aan nog,
In barmhartigheid;
Boom' en takken vielen . . .
O, redt mensenzielen
Nog tot zaligheid.

C. Speyer

Beelden van en uit NEDERLAND

VACANTIE

Het is zomer in Nederland.
Ik hoor U lachen.

Zo in de geest van, nou ja, dat is het toch elk jaar, of, we kennen dat nog van vroeger: een dag een beetje warmte, 's avonds een onweersbui en vervolgens veertien dagen guur weer.

Neen, de kernproeven en de satellieten hebben toch blijkbaar geen grote invloed op de weersgesteldheid, want het is als van ouds: veelal koele en soms natte zomers en daartussen in een enkele warme en droge.

Nog slechts enkele dagen en de langste dag is weer gepasseerd en opnieuw zullen de oud-Nederlanders in Canada de vinger waarschuwend omhoog steken: Pas op man, de hondsdagen kunnen je nog een vloed van water brengen.

Dat kan! doch in mei en juni hebben we toch maar heerlijk zomerweer en daarbij een gunstig klimaat voor gras en bouw. De zon schijnt alle dagen, een fikse bui ertussen door en de volgende dag weer zon en dan in sommige hoeken van het land temperaturen van 25-30° C., dat is dus, het maximum gerekend, 86° F., wat voor Nederland toch wel uitzonderlijk hoog is.

De boeren, die hun tijd verstaan, hebben het hooi binnen, gerst en tarwe staan als geschoorene groene tapijten op het veld, het aardappelgewas staat er prachtig voor, de malse Hollandse groenten rollen in enorme kwantiteit en variëteit over de grenzen van ons goede vaderland en deden Minister Andriessen, die verantwoordelijk is voor het prijsbeleid, een vreugdedansje maken, want door de prijsdaling van eieren en groenten was het index-cijfer niet onaanzienlijk gedaald en konden de vakverenigingsbestuurders weer met een gesust gemoed van de conferentie-tafel naar huis gaan.

Daarbij schijnt ook de zee de goede stemming niet te willen bederven, want de nieuwe Hollandse kome bij vele kantjes binnen en zijn dit jaar van een voortreffelijke kwaliteit.

Van deze zonnige voorzomer profiteren ook de badplaatsen en recreatiegebieden, daar duizenden buitenlandse toeristen ons land binnenstromen en bereid zijn flinke bedragen neer te tellen voor onderdak en een welvoorzien dis.

Als je nu niet speciaal wilt kritiseren terwillen van de kritiek, mag men zeggen, dat Nederland over een redelijk goed wegnnet beschikt. Maar tegen het week-einde kan men toch maar beter thuis blijven en genoegen nemen met de recreatie, die dicht in de buurt voorhanden is, want anders komt men in een verkeersdrukte terecht, waarbij "stapvoets" ook geldt voor vehikels, die bij voorkeur 100 en meer km. per uur draaien.

In Nederland tellen we nu ruim één miljoen auto's en dit aantal breidt zich per week uit. In mijn straatje zijn er mannen, volgens de wet nog altijd hoofd van 't gezin, die elke morgen getrouw op hun fietsje stappen en heen en terug naar hun kantoor of zaak peddelen en de auto voor de deur laten ten dienste van vrouwlief, die de kindertjes naar de school brengt en een boodschapje doet. En waar mannen soms drie, viermaal zich aan een examen moeten onderwerpen om hun rijbewijs te halen, daar slagen onze Eva's direct met de eerste keer. Die emancipatie toch!

Toch zeggen vele mannen, dat zij op 50 meter kunnen zien of de voorrijder een vrouw is. Doch dit is natuurlijk jaloezie of, om een echt Hollands woord te gebruiken: de kift!

Hoewel?

Hier hebt U nu een echt verhaal, waar gebeurd en misschien geschikt om aan Readers' Digest ter plaatsing te worden aangeboden.

Een bekend zakenman gebruikte voor tientallen jaren zijn eigen wagen. Hij was een rustig en beheerst man, reed ontspannend en mocht reeds vele jaren een extra korting van de verzekeringsmaatschappij ontvangen, aangezien hij geen brokken maakte en zo als het technisch heet: schadevrij reed.

Hij was zeventig en ging vrij-willig naar zijn dokter en zei: "Kijk me eens goed na. Voorzover ik weet, mankeert mij niets. Ik rij dagelijks zelf mijn auto, doch als U zegt, dat ik daarmee moet stoppen, doe ik dat."

De dokter onderzocht hem en zei positief: "Als ik U was, hield ik er mee op." De man gaf daar gevolg aan, schonk zijn "car" aan zijn schoondochter, die bekend stond als een voortreffelijk bestuurster.

Toen zij de auto ophaalde, haar schoonvader omhelsde vanwege zijn vriendelijke geste en naar huis reed, veroorzaakte ze een fikse aanrijding, waarmee ineens haar faam en de auto een flinke deuk oliepen.

Zo is het leven!

Intussen geeft dat toenemende autoverkeer, de stagnaties op de wegen, de groei van onze bevolking tot 14.5 miljoen in 1980, de behoefte aan recreatiegebied, het opvangen van het geld in 't laatste brengend toerisme en de steeds sterker wordende terugkeer tot de natuur, allerlei problemen, stof voor gesprekken en artikelen, propaganda-leuzen voor politici en sociologen.

Wij hebben in ons goede vaderland zo voor alles een eigen organisatie. Natuurlijk ook een Stichting Recreatie. Ongetwijfeld doet zulk een stichting nuttig werk, al ontkomt men soms niet aan de indruk, dat bij een betere coördinatie enkele mensen hetzelfde kunnen doen, waarmee nu een veelvoud bezig is en een goed boterham aan verdwijnt.

Deze stichting is nu druk bezig met een onderzoek naar goedkope gezinsvakantiemogelijkheden.

Blijkbaar is het haar een doorn in het oog, dat er ook nog mensen thuis blijven en hun ontspanning in en rond eigen erf vinden. Een door het Centraal Bureau voor de Statistiek ingestelde enquête leverde interessante gegevens op.

Er kwam vast te staan (hoe, is ons nooit geheel duidelijk, want zulk een enquête berust meestal op een onderzoek bij een betrekkelijk gering aantal ondervraagden), dat van de totale bevolking 55% geen twee of meer dagen met vakantie buiten hun woonplaats zijn geweest.

Van de 2,5 miljoen huisvrouwen was dit percentage eveneens 55% (1,36 miljoen); van alle jongeren in de leeftijd van 14-19 jaar bedroeg dit percentage 41%; van de lagere schooljeugd was dit 51% (ruim 1 miljoen kinderen, waarvan zelfs de helft geen dagtochtjes maakte); van de groep 50 jaar en ouder had 61% (1,5 miljoen personen) geen vakantie van twee of meer dagen buiten de woonplaats.

Een groot deel van deze mensen had daartoe geen plannen, 40% bleef thuis in verband met gezins- of familieomstandigheden (ziekte, te jonge kinderen e.d.), 23% bracht zijn vakantie thuis door om financiële redenen, terwijl dit percentage met betrekking tot de arbeidersgezinshoofden 31% bedroeg.

Uit een uitvoerig artikel van deze stichting moet je de indruk krijgen, dat dit heel erg is. Wij weten nog zo net niet of deze mensen zoveel ongelukkiger zijn dan degenen die in een vakantieoord, in tenten, over de grens of waar dan ook, bivakkeren. Gaarne gunnen we een ieder vakantie en ontspanning, doch met eigen bed als het avondtoevluchtsoord, lijkt het ons toch best mogelijk om werkelijk uit te rusten. Zouden we elkaar niet een beetje meer vrij laten in het leven? Is niet een van Shakespeare's noblest productions: As you like it?

Aan deze hele recreatie-beweging zitten heel wat problemen. Ook ten aanzien van de viering van de rustdag. Niet alle kerken zijn zo vindingrijk als de Rooms-Katholieke, waarbij in een bepaald bisdom in Nederland de kerkgangers in de gelegenheid

worden gesteld 's zaterdagsavonds de mis bij te wonen, als ze des zondags de natuur in willen trekken.

Vele Protestantse kerken in de druk bezochte recreatie-gebieden zijn in tegenstelling daarmee gedwongen extra diensten te houden, om de toestromende vakantiegangers op te vangen.

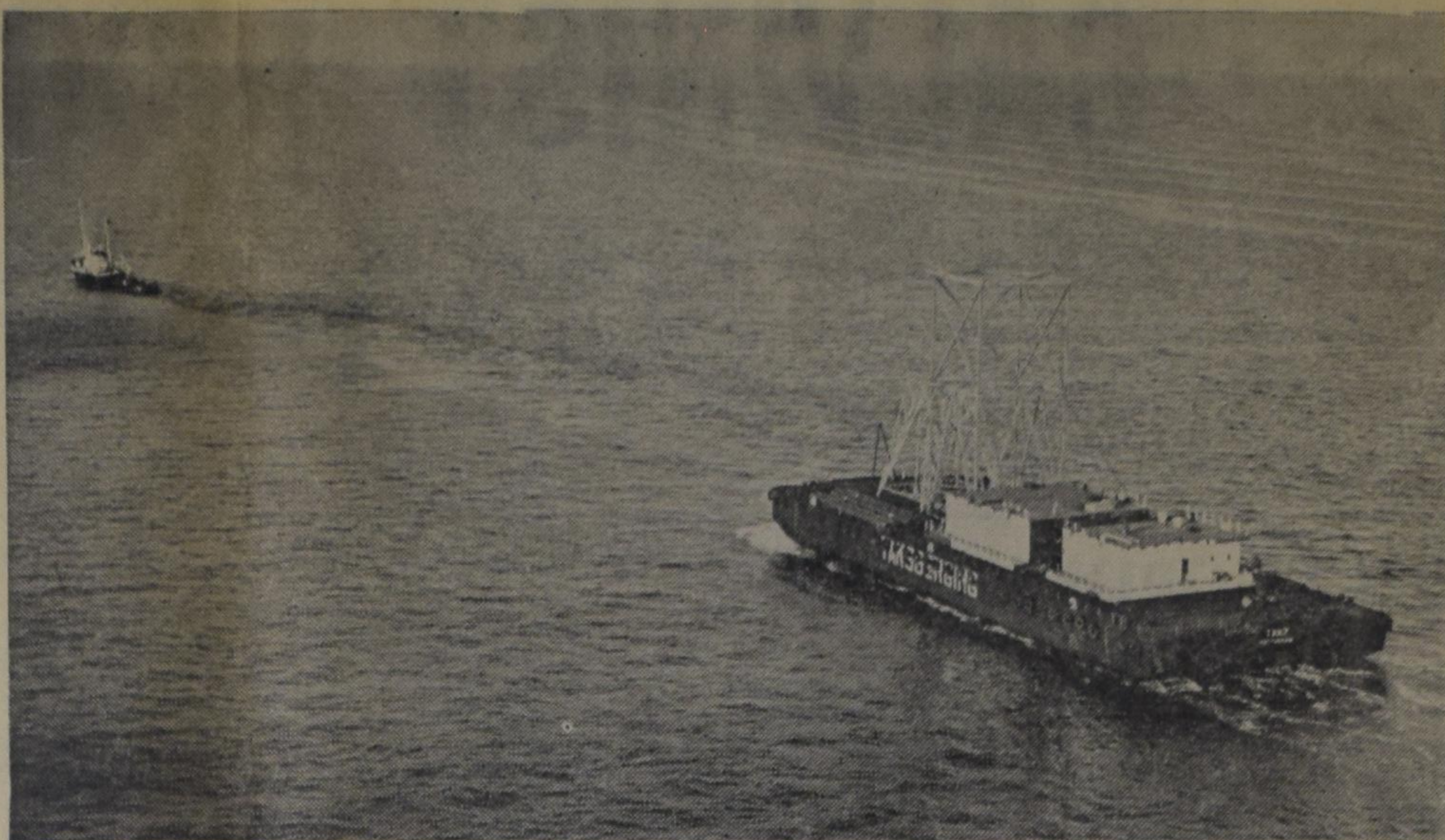
Dit is de "mooie" kant van de medaille, doch bij vele reizen in het buitenland komt er van een werkelijke zondagsviering niet veel terecht en ook leidt het mooie zomerweer tot overvulde zondagochtenddiensten en lege avondkerken.

En komen er geen diepere vragen boven water, met betrekking tot het houden van de zondag, ook al wijst men de te eenzijdige Sabbatsopvatting van de hand?

In de Acts (Supplement no. 22) of the Reformed Ecumenical Synod 1963, wordt het zo mooi gezegd: the Church may not be a stranger to the world.

Daarom dient er naast gehoorzaamheid ook begrip te zijn en zou het wellicht aanbeveling verdienen als de kerken ook op dit zo actuele onderwerp in internationaal verband met elkaar van gedachten wisselden.

Cn.

TELEVISIE-EILAND NAAR DE PLAATS VAN BESTEMMING

Begin juni is een sleep met onderdelen voor het R.E.M.-eiland van Rozenburg naar de plaats op de Noordzee, waar het neergezet zal worden, gevaren. Deze luchtfoto toont de sleep onderweg ter hoogte van Scheveningen. Vanaf dit kunstmatig eiland zullen televisie-uitzendingen en reclame worden uitgezonden. De Nederlandse regering weet nog niet of en hoe zij deze "clandestiene" uitzendingen zal tegengaan. (ANP luchtfoto)

Lambert Huizingh
Accredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2252

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
Parkview 7-9797

**VAN'S MOVING
& CARTAGE**

Owned and operated by
J. Vander Wal.

• TRUCK LEASING
• TRACTORS AND TRAILERS
• STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4070 and 366-4456

deze rekeningen kunnen storten of opnemen. U kunt zelf kiezen of u wilt, dat iedere cheque door alle deelnemenden wordt getekend, of slechts de handtekening van een van hen hoeft te dragen.

De Chartered Banks in Canada hebben nog verschillende andere soorten rekeningen — de Personal Chequing Account, waarop geen rente wordt betaald en geen bankboekje wordt uitgereikt. Iedere 3 maanden krijgt u een rekening waarop staat aangegeven hoe groot het bedrag is dat nog op uw rekening staat en wat u met uw geld hebt gedaan. Deze rekening wordt vaak gebruikt door mensen die een groot aantal cheques voor persoonlijke en huishoudelijke uitgaven uitgeven. Het is een soort "Current Account" voor personen in plaats van zaken.

Ook kunt u een Children's Account openen voor uw zoon of dochtertje; nu en dan stort u een klein bedrag op deze rekening, dat dan langzaam maar zeker aangroeit tot u het nodig hebt voor studiekosten of eventuele noodgevallen.

Het is niet verstandig om geld in grotere hoeveelheden in uw zak of huis te houden, of het aan zo maar iemand toe te vertrouwen, zelfs al is die iemand een landgenoot, die zich om uw welzijn schijnt te bekommeren; vertrouw cheques terug. Ook hier wordt een klein bedrag voor kosten berekend. Ook kunt u een Joint Account openen, waarbij, behalve uzelf, één of meer andere personen betrokken zijn. Dit is bijv. een goed idee voor man en vrouw, die dan ieder op zichzelf geldbedragen op uw geld kunt opnemen.

Bankrekeningen in Canada

door Frederick J. Terrence.

(Canadian Scene) — De banken zijn geen strenge, afgezonderde instellingen, maar maken deel uit van de gemeenschap waarvoor zij werken. Zij doen handel met geld op min of meer dezelfde wijze als de kruidenierswinkels dat doen met hun kruidenierswaren! Daarom heeft u nooit te aarzelen of u wel een bankrekening kunt openen, al is het maar voor 2 of 3 dollar, zelfs de kleinste bedragen zijn altijd welkom. Het beste is echter om de eerste bankrekening die u in Canada opent een Savings Account te maken — dat is een rekening waarop u eenvoudigweg uw geld opbergt. De bank betaalt u dan rente over het uitstaande bedrag. Deze rente wordt aan het einde van iedere 3 maanden berekend en aan het eind van april en oktober aan uw rekening toegevoegd. Het rentetarief van de Chartered Banks in Canada is op het ogenblik 3%. U kunt uw geld, of een deel daarvan, ten allen tijde opvragen; daarnaast kunt u cheques uitschrijven tegen dit bedrag of een deel daarvan. Voor iedere cheque die u uitschrijft betaalt u een klein bedrag om de kosten voor het bijhouden van uw rekening te dekken. Hebt u meer dan \$100,— op uw rekening staan, dan kunt u een bepaald aantal cheques gratis uitgeven. Een ander voordeel is dat de bank uw

cheques bewaart. Wordt er ooit aan getwijfeld of u een bepaald bedrag betaald zou hebben, dan kunt u dus naar de bank gaan, de cheque opvragen, waarmee u het bewijs van betaling in handen hebt.

Bij het openen van een Savings Account krijgt u een bankboekje, waarin alle gestorte en opgenomen bedragen worden opgeschreven. Deze Savings Account is het meest eenvoudige en een uitstekende manier om uw geldzaken in uw nieuwe land te beginnen. Telkens weer horen we van immigranten die hun geld niet aan de banken durfden toevertrouwen, daardoor grote geldbedragen op zak of in huis houden, die ze dan door brand, diefstal of mooie praatjes van gewetenloze schurken verliezen. Uw Chartered Bank is even veilig als een kluis, u kunt er uw geld brengen en niemand anders dan u kan er aankomen.

Nu kan het zijn dat u op een bepaalde dag zelf in zaken gaat en er regelmatig geld in- en uitvloeit. Dan hebt u een Current Account nodig. Omdat het geld op deze rekeningen gewoonlijk niet voor lange tijd wordt gestort, wordt er geen rente uitbetaald en gewoonlijk ook geen bankboekje gegeven. Aan het einde van de maand ontvangt u een lijst en alle betaalde, door u uitgeschreven cheques terug. Ook hier wordt een klein bedrag voor kosten berekend.

Ook kunt u een Joint Account openen, waarbij, behalve uzelf, één of meer andere personen betrokken zijn. Dit is bijv. een goed idee voor man en vrouw, die dan ieder op zichzelf geldbedragen op uw geld kunt opnemen.

**VAN LEEUWEN
BORTH & CO.**

CHARTERED
ACCOUNTANTS

980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

**VAN DELFT'S
Book & Gift Shop**

For all your
BOOKS, RECORDS
AND GIFTS

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL.: JA 8-1932

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Loopt geen risico's met de spaargelden die U zoveel arbeid en inspanning hebben gekost. Bescherm ze - vermeerder ze - op een spaar-rekening bij de Royal Bank

ROYAL BANK
de bank voor de sparende man

Synode Christian Reformed Church

EEN GOEDE LEIDING EN EEN GOEDE GEEST

Vrijdagavond 19 juni, omstreeks 9 uur, ging de Synode 1964 van de Christian Reformed Church uiteen, na bijna twee weken hard gewerkt te hebben, hetzij in synode-zittingen of in commissie-vergaderingen. Deze synode heeft zich gekenmerkt door efficiency. Men kon binnen de tijd van twee weken klaar komen (wat lang niet van alle synodes gezegd kan worden) en de geest van saamhorigheid en eensgezindheid heeft tot het einde de zittingen beheerst. Zoiets siert ook een synode.

DE TRADITIE GEBROKEN

De synode van 1964 heeft een oude traditie gebroken. Twee classes, namelijk Orange City en Sioux Center, beide in Iowa, hebben het aangedurfd de synode van 1965 uit te nodigen in hun gewesten te vergaderen. Er zal wel enige spanning hebben geëerst. Men moet het zich maar voorstellen; een synode van de Christian Reformed Church, die niet in Grand Rapids vergadert! Maar de overtures hebben het gehaald. Met een overweldigende meerderheid van stemmen werd de uitnodiging aanvaard en dus zal de synode van 1965 in Dordt College vergaderen. De synode realiseerde zich, dat deze verandering enige verhoging in de kosten zou meebrengen, maar om de eenheid van de kerken achtte men het raadzaam dit te doen. Grand Rapids is haar monopolie kwijt.

PROFESSOR IN AMBTELIJKE VAKKEN

Zoals wij in ons vorig nummer reeds meldten, had de synode Dr. P. Y. De Jong, predikant bij de Alger Park Chr. Ref. Church te Grand Rapids benoemd tot professor in "practical theology". Inmiddels vernamen wij, dat Dr. De Jong de benoeming heeft aanvaard. Hiermede is een moeilijk punt, dat langer dan normaal de kerken bezig hield, tot een oplossing gebracht. Het moet voor de nieuwe professor wel een hele bijzonderheid zijn, dat de synode, die hijzelf presideerde, hem deze eer te beurt liet vallen.

REDAKTEUREN

Na het verscheiden van Rev. E. H. Van Halsema was de plaats van de redakteur van het Nederlandse weekblad "De Wachter" opengevalen. De synode heeft thans Rev. K. Hart van Peterborough, Ont., benoemd tot redakteur van dit blad. Het is ons op dit moment nog niet bekend of Rev. Hart deze benoeming heeft aangenomen. De huidige redakteur van het Engelse weekblad "The Banner" werd herbenoemd voor een periode van zes jaar.

MEDICI IN DE ZENDING

De Home Missions Committee vroeg de synodale goedkeuring voor een plan, dat zeer de aandacht trok. Het Rehoboth ziekenhuis op het zendingveld in New-Mexico verkeert in een moeilijke periode. Het gebouw is niet geschikt meer en de organisatie behoeft dringend herziening. De Home Missions Committee kwam nu met een plan van Dr. M. C. Vanden Bosch, een medicus in Denver, Colorado. Dr. Vanden Bosch is bereid zijn praktijk er aan te geven en de leiding van Rehoboth op zich te nemen voor een periode van minstens vijf jaar. Daarbij wil hij niet alleen orde op zaken stellen in Rehoboth zelf, maar tevens wil hij een or-

ganisatie stichten van doktoren en tandartsen in geheel Amerika en Canada, die dan bekend zal zijn onder de naam "Luke", naar de evangelist Lukas, die tevens medicus was. Deze organisatie zal dan het Rehoboth ziekenhuis gaan behouden.

Dr. VandenBosch, die zelf ter synode aanwezig was, wilde zijn initiatief motiveren. Hij vroeg of hij een Bijbel mocht lenen en las de synode een gedeelte van Handelingen 6 voor: "Ziet dan uit, broeders, naar zeven mannen onder u, die goed bekend staan, vol van Geest en wijsheid, opdat wij hen voor deze zaak aanstellen; maar wij zullen ons houden aan het gebod en de bediening van het Woord". Dr. VandenBosch zei tot de conclusie gekomen te zijn, dat de predikanten in New Mexico volop gelegenheid moeten hebben om zich te houden bij het gebed en de bediening van het Woord. Hij meende, dat hij en andere medici zich moesten gaan belasten met de medische verzorging. Weliswaar kon hij Handelingen 6 niet geheel volgen, want zeven mensen zouden niet genoeg zijn. In plaats van zeven wil Dr. VandenBosch ongeveer duizend medici in zijn organisatie hebben.

Zonder twijfel mag dit voorstel als een der hoogtepunten van deze synode worden gezien. Op deze wijze worden vrijwel alle doktoren in de kerk bij de zending betrokken. Met veel dankbaarheid gaf de synode dan ook haar goedkeuring aan de plannen.

HOME MISSION ORGANISATIE

Het werk van de Home Missions is in de laatste jaren dusdanig toegenomen, dat een efficiënte organisatie noodzakelijk was geworden. Vandaar dat de Home Missions Committee voorstelde de uitvoering van haar besluiten te leggen in de handen van de secretaris, Rev. M. C. Baarman voor wat het werk van de Home Missions zelf betreft, terwijl de financiën zullen worden beheerd door de penningmeester, Mr. M. C. Vander Vlies. Hoewel door classis British Columbia bezwaren waren ingebracht met het oog op te sterke centralisatie bij één persoon, kon voldoende worden weerlegd, dat niet de secretaris, maar de Home Missions Committee zelf de verantwoordelijkheid draagt. De secretaris voert slechts uit, wat de Commissie besluit. De synode hechtte dan ook haar goedkeuring aan het voorgestelde plan.

PROFESSOR H. DEKKER

Zoals men weet heeft Professor Dekker in publicaties doen uitkomen, dat hij bepaalde gedachten heeft over de liefde Gods, zoals die tot de mensheid uitgaat. Daarover bestaat verschil van gevoelen. Aanvankelijk was er een voorstel om Professor Dekker tijdens de synode te ondervragen. Dit voorstel werd

echter niet uitgevoerd, maar besloten werd om een commissie te benoemen, die de gehele zaak in studie zal nemen. Deze commissie zal op de volgende synode rapport uitbrengen.

MONTREAL

Montreal is een stad op zichzelf. Niet alleen is het de "cross road" van Engels en Frans sprekend Canada, maar het is een enorm grote stad, hetgeen tot gevolg heeft, dat de kosten van het bouwen van een kerk niet te vergelijken zijn met enige andere stad in Canada. Bovendien is de bevolking overwegend Rooms Katholiek. Toen de Montreal Church dan ook gedwongen was een kerk te bouwen, was het onmogelijk, dat de kleine maar trouwe groep daar het alleen kon doen. Vandaar dat Montreal aan de synode van 1961 toestemming vroeg en verkreeg om andere kerken te vragen haar te helpen. Nu is er echter een regeling, dat in zulke gevallen de betreffende kerk de aldus verkregen fondsen terug zal betalen aan het Church Help Fund, een fonds dat werd gesticht om kerken, die financieel zwak zijn, bij te staan. Onder deze regel viel Montreal dus ook. Maar Montreal beriep zich er op, dat de kerk daar een uitzonderlijke positie inneemt en daarom van deze regel wenste te worden vrijgesteld. De zaak diende nu op de synode, want het Church Help Fund had om advies gevraagd. Ongetwijfeld zeer tot vreugde van de Montrealers heeft de synode besloten, dat Montreal het geld mag houden en dus van terugbetaling is vrijgesteld.

KERK EN FILM

De synode van 1928 heeft inder tijd een geschrift uitgegeven, waarin het standpunt van de Chr. Ref. Church werd uiteengezet ten aanzien van het vraagstuk van de ontspanning, waarbij tevens aandacht aan de film en het bioscoopbezoek was gewijd. Dit geschrift is door de synode van 1951 bijgewerkt.

Nu kwam de classis Eastern Ontario met een lijvig rapport, samengesteld aan de hand van antwoorden, die waren binnengekomen op een enquête, die deze classis gehouden heeft onder de jongelui in de kerken. Dit rapport besluit met enige aanbevelingen aan de synode, met het doel om op nieuw aandacht te vragen voor de huidige omstandigheden en om de ambtsdragers van de kerken in staat te stellen een terzake kundig oordeel te vellen.

Het rapport beslaat 15 pagina's druks en het was wel te verwachten, dat de synode hier niet dadelijk een uitspraak zou doen. De synode deed dit ook niet, maar benoemde een commissie om het rapport en het huidige bioscoop- en T.V. vraagstuk nader te bestuderen en terug te komen met een rapport. Dit op zichzelf is heel niet vreemd. Wat wel vreemd aan doet, is dat de commissie bestaat uit mensen, die allen in Californië en dus dicht bij Hollywood wonen. Men zou verwachten, dat tenminste iemand, die de zaak in Eastern Ontario heeft bestudeerd, mede in zulk een commissie zou zijn benoemd.

De synode van 1964 behoort tot het verleden. Opzienbarende dingen zijn er niet geweest, maar er is wel veel werk verzet. De afgevaardigden gingen met voldoende huiswaarts, hetgeen niet in het minst te danken was aan de uitstekende leiding, die Dr. P. Y. De Jong, bijgestaan door zijn moderamen, heeft weten te geven.

CONGRATULATIONS TO DR. H. STOB & DR. DE VRIES
The Synod of the Christian Reformed Church offered congratulations and best wishes to Dr. Henry Stob, professor at Calvin Seminary, and to Dr. John De Vries, professor at Calvin College, on the occasion of their 25th anniversary as professors.

Dr. J. Kuntz, gedelegeerde van Classis Toronto, heeft tijdens de synode-dagen een ongeluk gehad. Na het weekend en op weg naar Grand Rapids kwam de auto, waarin hij reed, in botsing met een andere auto, waardoor Dr. Kuntz met zijn hoofd door de voorruit brak. Met een hoofdwonde en enige gekneusde ribben werd hij in het ziekenhuis van Flint opgenomen. Drie dagen daarna kon hij weer naar huis terugkeren. Er zijn gelukkig geen complicaties bijgekomen. Dr. Kuntz gaat goed vooruit en heeft reeds weer in de Dienst des Woords voor kunnen gaan.

RELATIONSHIP WITH CANADIAN REFORMED CHURCHES

The Synod of the Christian Reformed Church decided to instruct its Committee on Ecumenicity and Inter-Church Correspondence to enter into communication with the Gereformeerde Kerken in Nederland (onderhoudende artikel 31 D.K.O.) with a view to advising Synod as to a proper and desirable relationship with these churches. Several classes had overtured Synod to approach these churches since they subscribe to the Reformed confessions.

The Synod also discussed the relationship with the Canadian Reformed Churches. A recommendation was adopted to appoint a special contact-committee to communicate with the Canadian Reformed Churches with a view to establishing a closer relationship with these churches. It was expressed that both denominations subscribe to the same Reformed Confessions but are living as distinct and separated communions. Several classes had overtured Synod to approach these churches, and in addition to that, the Canadian Reformed Churches also had sent a letter requesting for communication.

P.S. We hope to come back at this particular point in our next week's issue, after we have received some comment from Canadian Reformed side. —Ed.

PROF. DR. KROMMINGA LECTURER KOREAN SEMINARY

The Synod of the Christian Reformed Church approved the decision of the Board of Trustees of Calvin College and Seminary to grant the request of the Presbyterian General Theological Seminary at Seoul, Korea, that professor Dr. J. H. Kromminga teach there for one semester.

Dr. Kromminga will teach in Seoul from September till December 1964. The grounds for this decision were that the invitation presents an opportunity for strengthening the Reformed witness in Korea and may be considered as an opportunity for broadening the ecumenical and missionary perspective of the Seminary and its faculty. To accept this invitation enables Dr. Kromminga to include visits to mission fields in Ceylon and Japan.

INGEZONDEN

Justice and Liberty

De naam "North York Board of Education" heeft u al eerder gehoord, verscheidene malen zelfs.

In een paar jaar tijds hebben we een aantal keren reeds geschreven over het wel en wee van de aldaar werkzame caretakers oftewel concierges, meer dan 400 in getal. Eerst schreven we over hun strijd een onafhankelijke vakbond te krijgen tegen de hardnekkige obstructie van de National Union of Public Service Employees (NUPE), thans overgegaan in CUPE), in, en hoe deze strijd werd gewonnen. Na veel moeite en veel kosten en vooral veel volharding.

Daarna schreven we over de moeilijkheden in verband met zondagsarbeid, hoe één man zijn baan verloor en waardoor vooral de kwestie zodanig werd toegespitst, dat eind vorig jaar de Board of Education, heel geruisloos, om geen gezicht te verliezen, toch alle onnodige zondagswerk afschafte. Dit feit, tussen twee haakjes, werd zelfs vermeld in het jaarverslag van de Lord's Day Alliance!

Gedurende de laatste paar maanden voltrok zich de volgende aflevering van ons "vervolgverhaal", en wat dit betreft is North York haast een prototype van wat op vele plaatsen geschiedt. Weer begon de niet-Christelijke bond CUPE (Canadian Union of Public Employees) zich te roeren. En CUPE heeft wel enige ervaring, zijnde de fusie van de voormalige NUPE en NUPSE, totaal nu zo'n 100.000 leden tellend.

Lukt het niet om op "normale" wijze te trachten een meerderheid van de werknemers als lid te verkrijgen, dan is er altijd wel een achterdeurtje te vinden. Eén van de geliefkoosde achterdeurtjes gebruikte CUPE bij de caretakers in North York. CUPE wachtte geduldig tot de onafhankelijke bond al een jaar of wat oud was, en de vroegere waakzaamheid van de leden wat was verslapt. Er was zelfs al eens een bestuursverkiezing geweest, en één der CUPE supporters zag kans in het bestuur te komen. In die centrale positie was het mogelijk het juiste

CANDIDATES FOR CHR. REFORMED CHURCH

The Synod of the Christian Reformed Church declared the following individuals to be candidates for the ministry in the Christian Reformed Church:

Peter J. Boodt, 634 Bates S.E., Grand Rapids, Michigan. Phone 452-5055 (D).

Guy Corvers, 711 Bates S.E., Grand Rapids, Michigan. Phone CH 5-7897 (D).

James De Vries, 1429 Tamarack N.W., Grand Rapids, Michigan. RI 2-6757.

Jurrien Dykstra, 1347 Butler S.E., Grand Rapids, Michigan. 452-1798 (D).

Charles Fennema, 840 Franklin S.E., Grand Rapids, Michigan. CH 1-2385 (D).

Morris Greidanus, 10335 - 151st Street, Edmonton, Alberta, Canada (CD).

Vernon Geurkink, % Chr. Ref. Church, Ellsworth, Michigan (CD).

Richard Hertel, 837½ Sigsbee S.E., Grand Rapids, Michigan. 459-3629.

Jerry Hoytema, 845 Worden S.E., Grand Rapids, Michigan. 243-0381 (D).

John Klomps, 139 Geneva St., St. Catharines, Ont., Canada (D).

Dick Pierik, 322 Donald Pl. S.E., Grand Rapids, Michigan. GL 8-3127 (D).

Herman Salomons, % J. Talsma, Box 113, Bentley, Alberta, Canada (CD).

Peter Tong, 737 Dolbee S.E., Grand Rapids, Mich. CH 5-5256.

Harlan Vanden Elnde, 1108 Bates S.E., Grand Rapids, Michigan. GL 2-5904.

John Van Til, 844 Worden S.E., Grand Rapids, Mich. 245-6570 (D).

Julius Vigh, Jr., 1103 Bates S.E., Grand Rapids, Michigan. 245-6462.

Hans Weerstra, 2355 Northview S.W., Grand Rapids, Michigan. CH 3-9941 (CD).

Andrew Zwart, 2309 McKee S.W., Grand Rapids, Michigan. LE 2-6141 (D).

(D) = can preach Dutch.
(CD) = converse in Dutch.

van hen die hierin de leiding hadden, van "non-Reformed background" waren, en zeer gegronde bezwaren hadden tegen CUPE. Eerst werd besloten de collega's op te wekken als onafhankelijke bond door te gaan. Ieder zou trachten zijn medewerkers hiervan te overtuigen.

Verder werd besloten te trachten de ledenvergadering duidelijk te maken, wat aansluiting bij CUPE betekende. Ons Committee hielp bijvoorbeeld bij het opstellen van een aantal vragen over de verhouding tussen CUPE en de New Democratic Party, CUPE's onwil andersdenkenden te respecteren en soortgelijke centrale vragen over het karakter van deze z.g. "neutrale" bond.

De opkomst ter vergadering bewees wel, dat er vele leden waren die belang stelden in het lot van hun onafhankelijke bond. En gelijk na opening van de vergadering kwam het voorstel, als onafhankelijke organisatie voort te gaan; dit zette meteen de goede toon. Na een scherpe bespreking waarin vele van de bezwaren tegen CUPE naar voren werden gebracht, werd tot stemming overgegaan. De uitslag van de stemming gaf weer reden tot dankbaarheid: 155 leden vóór de onafhankelijke bond, 63 er tegen, zodat de "North York Independent Caretakers Association" baas blijft in eigen huis.

Toch bewijst het bovenstaande hoe gemakkelijk het mis kan gaan, hoe gemakkelijk het is voor de niet-Christelijke bonden om een achterdeurtje te vinden, hoe lang het duurt voor men zich realiseert dat het bijna te laat is!

Het bewijst hoe de mensen in North York constant op hun hoede moeten zijn, hoe wij allen constant waakzaam moeten zijn.

Wellicht is ons "vervolgverhaal" over de North York caretakers nog niet af. Dat geeft feitelijk ook niet, want ons werk als C.J.L. Foundation is ook nog lang niet af, en ons werk als Christenen is nooit gedaan.

Is Uw deel al klaar?
C.J.L. Foundation,
(The Committee for Justice and Liberty),
Box 151,
Rexdale, Ont.

Moderamen: Sitting from left to right: Rev. J. Gritter, Vice President; Dr. P. Y. De Jong, President; standing, l. to r., Rev. B. Nederlof, second clerk; Rev. R. J. Frens, first clerk.

ROTER TABLETTEN tegen maagklachten

Wordt U geplaagd door maagpijnen, maagzuur, gassen? Voelt U zich hondsmoe? Slaperig na maaltijden?

Probeer dan ROTHER tabletten — in vol vertrouwen — voor vlugge verlichting.

60 tabletten \$3.00,
150 tabletten \$6.30.

ROTER tabletten - een populair recept in vele Europese landen - hier verkrijgbaar in alle goede "drug stores".

Tegenstand

Degenen, die actief bezig zijn in de evangelisatie, ontmoeten vaak tegenstand, die zij meer ervaren, dan dat zij die scherp onderkennen. Toch is het goed, dat wij hieraan aandacht besteden ten einde ze op de juiste wijze te weerleggen.

De tegenstanden komen van verschillende zijden. Ik zou er drie willen noemen: (1) van buiten, (2) van de grens, (3) van binnen. Dan zou ik nog willen onderscheiden in algemene, die overal worden gevonden en meer bijzondere, die vooral in Canada worden aangetroffen.

Het eerste onderscheid is al niet gemakkelijk, want soms is, wat hoog van de toren blaast, minder gevaarlijk dan de weinig gerucht makende negatie.

Er wordt in onze dagen nogal wat alarm geblazen tegen de grote vijand "het communisme". Zo als wij in ons vorig artikel al zeiden, dat deed men 115 jaar geleden ook reeds. En niet ten onrechte,

want het strijdt met ontplooid vaandels.

Dat heeft zijn goede zijde, want een vijand in hinderlaag is veel gevaarlijker.

Nu is het echte communisme een maatschappelijk stelsel en als zodanig kan de kerk er moeilijk tegen ageren. Zij doet dat ook niet tegen de communistische gemeenschappen in Israël. Wat wij gewoon zijn communisme te noemen, is niets anders dan staatsabsolutisme en dan met de nadere bepaling "atheïstisch". En deze nadere bepaling noodzaakt de kerk wel ertegen te strijden.

Het is de tegenstand van Ps. 14: "De dwaas zegt in zijn hart, daar is geen God". Nu zeggen de bedoelde atheïsten dat niet alleen in hun hart, maar zij prediken het van de daken.

Dat is echter slechts een graadverschil. De H. Schrift noemt hen "dwaazen" die echter wel Gods volk als brood kunnen verslinden; we hebben dat in onze dagen wel ervaren.

De kerk kan deze tegenstand alleen overwinnen door haar vertrouwen te stellen op haar Heer, die beloofd heeft, dat de poorten der hel Zijn gemeente niet zullen overweldigen.

En gelukkig kan zij constateren, dat de macht van het atheïstisch geweld aan het afnemen is, ondanks zijn brallende leuzen. En ook, dat het moet toegeven, dat het niet in staat was de kerk te vernielen, hoeveel kerkmensen het ook moge hebben omgebracht.

Deze tegenstand is wel zeer algemeen, en zal ook in Canada wel gevonden worden, hoewel ik geloof, dat een land als dit er zich niet tegen behoeft te specialiseren.

Een veel gevaarlijker tegenstand is de koude onbewogenheid, waarmee men de evangelisten maar rustig laat prediken.

In letterlijke zin is dit geen tegenstand. Was het maar zo. Maar dit soort mensen zegt: Och, die evangelisten menen het zo kwaad niet, zelfs doen zij nog wel wat goed. Een Drents burgemeester zei eens dat één predikant twee marchaussees uit spaarde. Het is tegen deze vijand, dat de Heiland Zijn felle pijlen richt in Matth. 11.

Hij vergelijkt Zijn tijdgenoten met de kinderen op de markt, en dan speciaal met hen, tot wie de anderen zeggen:

"Wij hebben u op de fluit gespeeld en gij hebt niet gedanst, wij hebben u klaglieden gezongen en gij hebt niet geweend,"

maar die inmiddels rustig voortgaan met hun dobbelspel.

Ik heb een sterk vermoeden, dat deze hindernis in Canada wel zeer speciaal moet worden bevochten. Daarmee bedoel ik niet te zeggen, dat de V.S. beter zouden zijn.

De onbewogenheid voor het evangelie en de jacht naar geld is in beide landen misschien even erg. Ik kan dat moeilijk beoordelen.

Hoe moeten wij daar nu tegen strijden?

Ik denk wel eens, dat wij het evangelie veel te zoetsappig prediken, vooral tegen dit soort lieden.

Het is waar, het is een bijde boodschap, maar er is geen weg des behouds voor hen, die het onbewogen langs zich heen laten gaan. Wij moeten letten op wat volgt op de gelijkenis van de kinderen op de markt. Jezus vervloekt hen die noch door de prediking van Johannes, noch door de tekenen die Hijzelf verrichtte, bewogen worden en roept hun toe: "Wee u, het zal Tyrus en Sidon, Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in de dag des oordeels, dan u."

Tot dusver spraken wij van tegenstanders buiten de kerk. Wij ontmoeten echter ook groepen van hen, die ik noemde op de grens te staan.

In de eerste plaats wil ik wijzen op de vele profeten die op markten en pleinen de duivel bestrijden, en de kerk. Misschien zijn die in Canada niet zo talrijk als in de V.S. Zij spreken niet namens de kerk,

maar och, wij moeten voorzichtig met hen zijn, en niet als Johannes zeggen: "Meester, wij hebben één gezien, die in Uw naam duivelen uitwerpt, en wij hebben het hem verboden, omdat hij U met ons niet volgt."

Hij krijgt ten antwoord: "Verbiedt het niet, want die tegen ons niet is die is voor ons."

Dan zijn daar de heilsoldaten. Ook deze zijn niet door de kerk gezonden, maar laat ik u even iets mogen vertellen.

Ik maakte kennis met Ds. Versteeg, toen wij nog soldaten waren. De eerste avond dat ik hem zag was in het Militaire Tehuis. Daar stond een gereformeerd predikant te debatteren met een heilsoldaat over de sacramenten. Versteeg zei niets, maar er was iets in zijn houding dat mij deed besluiten nader met hem kennis te maken.

Samen gingen wij naar de kazernes terug en ik vroeg hem:

"Was je het wat eens met Ds?"

"Komt die man daar elke avond?" vroeg hij. "O, dat niet, maar toch wel vaak. Hoe zo? Had hij dan geen geluk?" Toen bleef hij midden op de straat staan, zag mij doordringend aan en zei: "Maar dat is niet belangrijk, dat wij gelijk hebben, maar of wij wat betekenen voor het koninkrijk Gods." Van dat ogenblik aan zijn wij de beste vrienden geworden. Helaas hebben de Duitsers hem in Bergen-Belsen vermoord.

Anders wordt het met predikers als de Jehova-getuigen. Zij beroven onze Heiland de eer van Zijn Godheid. Deze Neo-Gnostieke-Judaïsten doen veel kwaad en wij kunnen deze tegenstanders het best

bestrijden door tegenover hen het eerste hoofdstuk van de Hebreeën-brief te onderstrepen.

Nu staan deze drie groepen, ik zou zeggen op de drempel der kerk, maar ook binnen de kerk zijn er tegenstanders die moeten worden overwonnen.

Dit hangt samen met de vraag: Waar is de kerk?

Hermanus Faulkner verklaarde in 1611 de catechismus zo, dat Christus Zijn kerk daar vergaderd waar het Woord Gods zuiver wordt gepredikt en de sacramenten worden bediend naar de instelling van Christus.

Zonder hieraan ook maar in het minst te tornen zou ik eraan toe willen voegen: Zij is daar waar Christus beleden wordt als God en Zaligmaker en de Heilige Schrift als het Woord van God.

Een tegenstand voor het evangelie is er echter bij hen, die het eigen kerkje als het enig ware beschouwen. Ik zou dit de tegenstand van Jona willen noemen. O, die profeet had gelijk. Er was in Israël nog zoveel te doen. Het diende de Baals en er waren profeten te kort om de zuivere waarheid aan het afwijkende volk te prediken.

En nu naar Nineve? Dat centrum van goddeloosheid?

O ja, hij moet die stad het oordeel aanzeggen, dat het zal worden omgekeerd, en dat hebben zij wel verdiend ook. Hij is ook niet bang om naar Nineve te gaan. Dat zou anders geen wonder zijn geweest. Stel je voor, dat wij opdracht kregen om naar Moskou te gaan en de heersers in het Kremlin aan te zeggen dat zij zich bekeren moeten van het geweld dat in hun handen is.

Wij zouden veel kans hebben ons leven te eindigen in een kerker. Neen, Jona is niet bang voor Nineve. Hij is bang dat zijn prediking gevolgd zal worden door bekering. Wat een profeet! Hij voelt het aankomen, want God is genadig, en de gedachte, dat Nineve zal worden gespaard en Israël om zijn zonde zal worden gestraft, maakt hem radeloos.

Ook nu zijn er ijverars voor de zuivere waarheid, die niet bidden om bekering van het Nineve onzer dagen. Als Jona begeren zij veel meer de ondergang van dat Nineve. Laat dat maar verwoest worden, desnoods met atoombomben, dan is de kerk van een grote vijand verlost.

Maar de Heer der kerk denkt daar anders over.

Hij zal ook tot hen zeggen, zoals Hij tot de orthodoxen van Zijn dagen sprak: "De mannen van Nineve zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht en zullen het veroordelen, want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona, en zie, meer dan Jona is hier."

Ons ijveren voor een zuivere belijdenis worde nimmer een "sta in de weg" voor hen die het evangelie willen prediken, denkend aan gedachten van Huet's schone woorden:

"Een liefde kent mijn ziel, ze omvat al Gods getrouwen. Hen allen, schoon door plaats gescheiden en door tijd, Die op denzelfden Heer als 't enig standpunt bouwen, Wien ik mijn ganse ziel en al mijn zangen wijd."

Los Gatos, Cal.

C. Sluys

ER IS VERSCHIL

Voor het oog mag het weinig uitmaken welk merk koekje U neemt. Maar U merkt het verschil pas als U ze proeft. De grondstoffen en de bereiding van een koekje doen zoveel. Daarom winnen Voortman's koekjes het altijd. Probeer ze maar eens!

VOORTMAN'S

Dutch Style Cookies

ONTARIO

Ontario is Canada's grote Vacantieland

Het grote Ontario is Uw land voor een van de meest spannende vacaties in Uw leven.

Ontario heeft 415,000 vierkante mijl land met een kwart miljoen meren. Sommige zijn klein en ondiep, uitstekend voor varen en zwemmen. Andere zijn rotsachtig en diep, met volop vis.

Sla een tent op in een van de 86 Provinciale Parken en slaap buiten in de frisse en vrije natuur. Of, indien U liever vertroeteld wilt worden, dan zijn er in Ontario zowat 8000 oorden en hotels, die U zullen verwennen zodat U er voor goed zoudt willen blijven.

Ontario is groen en heeft een prachtige

natuur. En Ontario is meer dan dat. Ontario is de macht van de Niagara Watervallen, de kunstmusea en kastelen van de oude wereld, scharlaken geuniformeerde "Mounties", machtige kanonnen en lijfwachten in vol gevechtsornaat...

Uw Ontario is een groot en geanimeerd oord. Gaat Ontario deze zomer verkennen.

Voor verdere inlichtingen gelieve men te schrijven naar het Ontario Departement voor Toerisme en Informatie, kamer 271, Parliament Bldgs., Toronto, Ontario.

Brochures zijn in Engels verkrijgbaar. ZExc. JAMES AULD, Minister.

Ingezonden

Het Raadsel van de "Frozen Giants"

Geachte Redakteur,

Het overigens interessante artikel van John Vriesinga over de bevroren mammoets in Siberië behoeft een kleine aanvulling.

Het meest logisch en voor de hand liggend schijnt nog steeds wat de Engelse geleerde Howarth schrijft in zijn boek: "The mammoth and the Flood" (zondvloed).

Zijn waarnemingen waren: de gehele dierenwereld plotseling gedood door een geweldige catastrofe, waarvan de cadavers nu nog zichtbaar zijn vanaf de Russische grens Oostwaarts tot in Noord-Canada. Dit ging gepaard met een plotselinge verlaging in temperatuur, waardoor de cadavers direct bevroren.

Bovendien, en dat wordt er vaak niet bij gezegd, die gehele dode wereld overspoeld met zand- en grintlagen, waardoor ze voorgoed werd afgesloten.

Dit laatste is in dit verband zeer belangrijk.

Deze waarnemingen worden bevestigd door F. Hibben in zijn boek: "The Lost Americans" betreffende Alaska (Publ. Lib. London): "Throughout the Alaska mucks there is evidence of disturbance of unparalleled violence. Mammoth and bison alike were torn and twisted as through a cosmic hand in godly rage. Mixed with piles of bones are trees twisted and torn, covered with muck, then frozen solid to a depth of ninety feet."

Geen wonder dat men vroeger tegenwoordig weer opnieuw deze feiten in verband brengt met

de Zondvloed, waarvan immers de Apostel Petrus zegt: "de wereld die toen was, is vergaan door het water".

Verder moeten de lezers van Calv. Contact goed begrijpen, dat ijsstijden en vooral die in tropische streken theorieën (onderstellingen) zijn, waarvan het zgn. bewijs alerlei uitleg toelaat.

Wat nu betreft de Beresowka mammoeth. Dit was de eerste die wetenschappelijk werd uitgegraven. Perzenmayer, die dit deed in 1901, beschrijft deze onderneming in zijn boek: "Syberian man and mammoth". (Publ. Lib. London.) Hij liet een blok hut bouwen over het cadaver, verwarmd met kachels, en kreeg het zo ontdooid. De mammoth steak zal wel met een korreltje zout moeten worden genomen, want de stank was afschuwelijk.

De inboorlingen, Toengoezen, hadden een bijgelovige vrees voor deze mammoth cadavers, die ongeluk aanbrachten. De ontdekker werd van angst zenuwpatiënt.

Uitvoerige citaten van Howarth "The Mammoth and the Flood" vindt men in "The Flood" by Rehwinkel. En in "Man, life and time" by Marsh. En in "The deluge story in stone" by Nelson.

Men leze voor zichzelf.

Thamesford. v. d. Werff.

Naschrift van Mr. Vriesinga. I'm very grateful to Mr. Vander Werff for his remarks on the subject and feel that I can let them stand with little comment.

"WOODEN SHOE CONFECTIONERY"

DE HOLLANDSE WINKEL

voor fijne Vleeswaren, Droste Bonbons, Verkade Beschuit, Blikgroenten, Rijsttafel, Eau-de-Cologne (4711), Sigaren, Dames- en Heren-Ondergoed, Baby Uitzetten, Delfts Blauw, Snijbonnemolens en Koffiemolens, Dames- en Heren-Portemonnaies, Souvenirs en Luxe artikelen. Kom en zie!

Open elke dag 9-6, donderdag en vrijdag 9-9.

1058 Main Street West Hamilton, Ont. TELEFOON JA 8-1932

john struik real estate

BROKER

TORONTO 741-4404

"SELLING OR BUYING A HOME?"
WE ARE AS CLOSE AS YOUR PHONE

Voor een geslaagde vakantie met de hollands gezelligheid.

"Little Europe Resort" BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheden. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Chr. Ref. Church van Orillia heeft tourist services twee mijl van "Little Europe Resort".

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave. WESTON, ONT. Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis MONTREAL-AMSTERDAM

\$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

OPGAAN, BLINKEN EN VERZINKEN

De classis Eastern Ontario van de Christian Reformed Church heeft zich onlangs met een interessant onderwerp bezig gehouden. Behoudens interessant was het echter ook inspirerend, want het vond even warme voorstanders als tegenstanders. Dit laatste bleek wel duidelijk uit het feit, dat wat de ene classisvergadering aannam, in de volgende classisvergadering weer werd herroepen.

Wij willen onze lezers hiermee in kennis stellen, en wij menen dit te kunnen doen, omdat de bespreking op de classisvergadering niet in "closed session", maar openbaar werd gehouden. Bovendien werd ons medegedeeld, dat de kwestie officieel "non-ecclesiastical" is verklaard.

Het begon met een overture van de Kingston Chr. Ref. Church aan de classis van 8 januari j.l. Deze overture luidde:

The Consistory of the Christian Reformed Church, Kingston, Ont. requests Classis Eastern Ontario to initiate as yet immediate action, resulting in the installation of a capable and representative, preferably inter-classical, Study Committee (cf. Proverbs 15:22 "Without counsel plans go wrong, but with many advisers they succeed" and 1 Corinthians 14:33 "For God is not a God of confusion but of peace") to consider and to report on:

- whether the present structure (or lack of sufficient integral structure) of our existing Christian Day School System guarantees a type of Chris-

tian education competitive in and amidst a non-Christian world. —

- whether the developing Christian High School System, to the benefit of all participants, should consist of a multitude of High Schools of the regional type, or one single, centralized High School of the boarding school type. —

- whether the total complex of our aims, viz. Christian elementary school and/or Christian High School and/or Christian University and/or Christian Teacher's College falls within reach of the present and future financial capacity of our congregations, and if so, whether there is an optimum sequence in the development of these aims. —

- whether Calvin Seminary, Grand Rapids, Michigan, is scheduled to be incorporated in or to be omitted from the eventual aims and final objects mentioned under 3) —

- the adequacy or obsolescence of the existing Church Order in its various (often obscure and/or ambiguous) stipulations concerning the relation between individual consistory members, consistories at large, parents and School Boards on the one hand and Christian education on the other hand. A specific difficulty seems to be that our Church Order tends to assign responsibility without author-

ity to the individual consistory members in this field. —

De classis benoemde een commissie om advies te geven. Deze commissie raadde aan om op de punten 1-4 in te gaan en dus het initiatief voor een studie-commissie te nemen, maar voor punt 5 werd verwezen naar artikel 21 van de nieuwe Kerkenorde.

Classis besloot dienovereenkomstig, hoewel twee predikanten en een ouderling hun negatieve stem lieten registreren.

In de vergadering van 13 mei j.l. kwam het onderwerp opnieuw op de classicale tafel. De kerkeraad van de Pembroke Chr. Ref. Church had een overture ingediend van de volgende inhoud:

Though it appreciates the questions raised in the Kingston Overture on Education, the Consistory of the Chr. Ref. Church of Pembroke urges Classis to rescind its decision to initiate a classical study committee on educational matters.

Grounds:

- The decision conflicts with Art. 30 of the Church Order which states that in our assemblies ecclesiastical matters only shall be transacted and that in an ecclesiastical manner.

- Education is in principle a parental responsibility.

- This type of ecclesiastical decision undermines our present co-operation with members of other denominations, Reformed or otherwise, who now join Chr. Ref. parents in the support of Christian Education.

- Reference to the Calvin College situation ad hoc (ground 1 for Classis' decision) is wrongly taken as various acts of synod show. (Cf. e.g.: Acts of Synod 1908 Art. 37; 1926 Art. 31; 1957 Art. 86.)

- This decision unintentionally harms the Ontario Alliance of Christian School. — The Alliance emphatically declares that:

- These schools are not church-controlled nor church-supervised, having no connection, formal or otherwise, with any organized church.

- Unwittingly classis' decision 'makes' these schools parochial.

- Classis' decision undercuts the briefs submitted by three Christian School Societies, as well as the Submissions in support of these briefs recently presented by the Ontario Alliance of Christian Schools to the Ontario Commission on Taxation, in which the character of these schools is clearly set forth.

- Classis' decision entails needless duplication of effort, since the Alliance can call upon experts to carry out what the pro-

Als U dit jaar naar Holland gaat vliegen, kunt U tot \$205.90 besparen

- Dit is het jaar om te reizen. Verleden jaar zou het \$552.80 hebben gekost om van Montreal naar Holland te vliegen. Dit jaar, dank zij de nieuwe, lage K.L.M. tarieven, het 21-daagse Excursie Economie Klasse retour kost slechts \$346.90, maakt het U mogelijk om \$205.90 te besparen.

- 21-Daagse Excursie Tarieven zijn geldig nagenoeg het gehele jaar, met uitzondering van bepaalde spitsperiodes. Deze nieuwe tarieven zijn beduidend lager dan de standaard voor- en nazooientarieven. Om van dit tarief te profiteren moogt U niet uit Europa naar Canada vertrekken voor de 14e dag volgende op de dag van vertrek uit Canada doch U dient in Canada terug te zijn op of voor de 21ste dag volgende op de dag van vertrek uit Canada.

- In het bijzonder als U in Westelijk Canada woonachtig bent, kunt U met een combinatie van een goedkoop spoor- en luchtvaartbiljet sparen. In plaats van naar Montreal te vliegen voor Uw K.L.M. verbinding naar Europa, kunt U een trein naar Montreal nemen met grotere besparing. Het Reisbureau of K.L.M.-kantoor zal U tegelijkertijd met de luchtvaartbiljetten Uw spoorkaartjes verstrekken.

- Toegestane Bagage. Terwijl 66 pond persoonlijke bagage voor Eerste Klasse Passagiers en 44 pond voor Economie Passagiers vrij wordt vervoerd, kan aanvullende bagage tegen economische tarieven worden vervoerd. Deze bagage boven het vrijgestelde gewicht reist als niet vergezeld bagage tegen lage vrachtprijzen en komt op de bestemming aan met de eerste beschikbare vlucht.

- K.L.M.'s Veelzijdig Plan voor Reisonderbreking stelt U in de gelegenheid om vele extra steden te bezoeken zonder extra vliegkosten. Het Reisbureau kan U dit plan in bijzonderheden uitleggen.

- Vlieg-Nu-Betaal-Later. K.L.M.'s Vlieg-Nu-Betaal-Later Plan veroorlooft U nu te vliegen tegen een lage eerste termijn en geeft U vele maanden de tijd om

het resterende te voldoen. Het kan behalve voor Uw retourbiljet ook worden gebruikt voor alles inbegrepen rondreizen en hotels. De eerste termijn is slechts 10%.

- Waarom U per KLM moet vliegen.

KLM heeft er langer over gedaan dan enige andere luchtvaartlijn om haar betrouwbaarheid te volmaken — 44 jaar. KLM service, zowel op de grond als in de lucht, is ongeëvenaard overal ter wereld. Om een voorbeeld te noemen: De KLM kan ervoor zorgen dat Uw bloedverwanten in Europa naar Canada vliegen op Uw kosten. U betaalt de passage hier en de KLM verstrekt de biljetten overzees. KLM's veeltalig personeel zowel op de luchthaven als op het vliegtuig besteedt bijzondere aandacht aan bejaarde mensen.

- KLM's intercontinentale DC-8 straalvliegtuigen vliegen 6 maal per week van Montreal naar Amsterdam gedurende het spits zomer seizoen.

- Bezoekt het Reisbureau. Elke inlichting die U in verband met reisrapporten nodig hebt of bijzonderheden over vervoersmogelijkheden naar en van de luchthavens in Canada zowel als in Europa, hotellogies en besprekingen, valuta en vliegaansluitingen kunnen op het Reisbureau worden verkregen. Het is deskundig. Men is ten alle tijde bereid om U op elke mogelijke wijze behulpzaam te zijn waar dat mogelijk is. Gaat het spoedig bezoeken.

Verontrusting bij Vrijgemaakte Gereformeerden

De situatie in de kring der de synode van Assen-1961 om het verzoek van de synodale kerken tot samenpreking af te wijzen. Het verschil van inzicht over de ware en valse kerken en de bijbelse fundering daarvan kunnen gevaren met zich meebrengen, die vergelijkbaar zijn met de kwesties, die tot de vrijmaking zelf leidden. Aldus een aanzienlijk aantal leden der vrijgemaakte Gereformeerde Kerken, die bezorgd zijn over de gang van zaken in eigen kring.

Uit "Centraal Weekblad".

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

SCHERVEN-MIE

door Go Verburg

(42)

Als Mevrouw knikt, nog aarzelend, noemt Mie de prijs. Het is niet te veel, maar dit aardewerk is niet goedkoop. Alleen bepaalde klanten — zoals deze — kunnen zo iets aanschaffen.

Mevrouw frons haar voorhoofd? Toch te duur? "Wat was uw Moeder een lieve vrouw, Mevrouw. Ik herinner me nog goed, hoe ze me eens binnen liet komen. Dat was in de eerste tijd van mijn handel en ik... nou ja, dan heb je het niet zo gemakkelijk. Maar toen heeft ze zo lief met me gepraat, dat ik weer moed kreeg. U lijkt sprekend op uw Moeder, Mevrouw."

Kijk, dan is die prijs wel bezonnen. Wanneer Mevrouw was als haar Moeder — en die Moeder hoefde niet op een paar gulden te kijken — zal ze om de prijs die borden niet weigeren. Zie je wel Geen woord meer over geld.

"Heus? Wat aardig om me dat te zeggen, Mie. Ik hield ook zoveel van haar." Vast besloten om in vredesnaam dan maar over die prijs heen te stappen, roept ze: "Gijse... Gijse...!"

Een meisje, in wit en zwart — te deftig voor een dorp, maar mevrouw is getrouwd met de notaris en dat geeft verplichtingen — steekt haar hoofd om de keukendeur en staat dan bereidwillig in de deuropening.

"Ach, Gijse, breng jij m'n beursje even, wil je? Dat is één koop. Mie is tevreden, maar bij dit servies horn ook nog kopjes en het steekt hier niet op een paar gulden, dat weet ze best."

"Ik heb er ook de bijpassende kopjes bij, Mevrouw. Ik zeg het maar even, want het is niet zeker dat ik hetzelfde motiefje er later bij kan krijgen."

Maar daar kan natuurlijk niets van inkomen. Het wordt heus te veel in één keer en de kopjes zijn allemaal nog heel.

Dat is natuurlijk geen geldige reden, dat weet Mie best: je zet geen andere kopjes op de ontbijt-tafel, dan die bij de bordjes horen. Dat doe je wel, maar in dit huis niet...

"Nee hoor, het wordt heus te veel in één keer." Mie glimlacht begripvol. Het is jammer, maar als het niet kan... 'tja... Dan klaart haar gezicht plotseling op. Ze heeft het! Mevrouw kan toch geholpen worden.

"Och, maar dat hindert immers helemaal niet, Mevrouw! Dan betaalt u me een volgende keer. Intussen kunt u er vast van genieten."

Ach, wat schrikt Mevrouw! Mie zou zich bijna ongerust maken, als ze niet opzettelijk deze mogelijkheid verzonnen had.

"Foei, Mie! Je weet dat ik nooit pof!"

"Dat weet ik wel, Mevrouw, maar het kan toch wel eens gebeuren, dat het... nou ja, we zitten allemaal wel eens minder goed bij kas."

Zeker-zeker, dat zal wel waar zijn, maar niet als je met Notaris Meinink getrouwd bent, want daar zit geld van oudsher. Mevrouw is eigenlijk een beetje ontdaan van het vreemde voorstel. Zou Mie haar zo onderschatten?"

"Als ik koop, koop ik altijd a contant," zegt ze verstoord en ze trekt een beleddig pruimenmondje. Ze is jong; ze zal het nog wel leren...

"Zoals u wilt, Mevrouw," praat Mie op het woord "koop" voort. "Ik zal ze dan maar even pakken. O, wat zal het weer een gezelligheid geven, zo'n nieuw servies. Wanneer u die prachtige kopjes ziet..."

Mevrouw Meinink zou willen trappelen van ergernis, maar ze wil voor geen geld erkennen dat ze zich een heel klein beetje beetgenomen voelt. Wat zou het trouwens ook: ze heeft immers gezegd dat ze niet wilde poffen? Dat houdt dus eigenlijk in dat ze gekocht heeft tegen contant geld...

"Eh... Mie... nou ja, laat maar. Dank je wel, Gijse... Zeg, Gijse, neem jij deze bordjes even mee. Maar voorzichtig, want je hebt glisteren ook al weer een bordje laten vallen."

Het meisje, is eerlijk onschuldig. Hoe wéét Mevrouw...?

"Ik, Mevrouw?"

Maar vandaag maakt tegenspraak Mevrouw kribbig. Gijse moet niet denken dat ze zich in het bijzijn van Scherven-Mie voor de gek laat houden.

"Toe nou maar..." zegt ze kort-aangebonden. "En kom straks de kopjes even halen, wil je?"

"Ja, Mevrouw."

Mie voelt zich best. Mevrouw is overrompeld en daar moest een reactie op volgen, anders blijft dat zitten tot een volgende keer en dat is niet goed. Nu heeft Gijse de storm opgevangen en een volgende keer zal er wéér iets nodig zijn. Zéér zakelijk

is Mie, wanneer ze bij gegoede klanten aan de deur staat. Waar moet de winst vandaan komen? Bij mensen als Mevrouw Meinink, da's wel vast!

"Zo, daar zijn ze. Nou Mevrouw, wel gefeliciteerd met deze koop, Mevrouw... alsjeblieft."

Monter gaat Mie verder. De handel floreert alle dagen best, waar ze ook komt. Ze voelt waar handel zit. Het is een best middel tegen hartepijn en verdrietige herinneringen, om je koopmanskunst te proberen op het volk langs de rivier. Want los aan hun geld zitten, nee, dat doen ze hier niet. Maar wie doet dat wel? Mie? Mie!

Ze eet haar brood in de roef, met een paar kopjes warme melk. Daarna maakt ze zo maar een wandelingetje door het dorp. Het is gelukkig droog geworden en van tijd tot tijd glanst er zonlicht op de natte keien. Het is trouwens ook nog geen herfst, al is het kil.

Gewoonte getrouw wandelt ze naar het kerkhof. Daar heeft ze altijd haar bezoeken aan twee oude klanten: Geurt Zeilmakers en zijn vrouw. Ze is de vrouw van de twee geworden. Heeft Geurt haar niet zelf gevraagd, om voor een berkenboompje op hun graf te zorgen? Het is een vreemd gezicht, nu: een rij graven, allemaal eigen graven, waarboven een paar volgroeiende bomen staan. Dat zijn de kinderen. Zeven kinderen heeft de Here gegeven en zeven heeft Hij er weer genomen.

Naast die grote bomen staan nu twee kleine boompjes, waaronder de ouders rusten. Het is de wereld op z'n kop. Als het andersom was, zou je zeggen: Nou, die kinderen zijn vroeg hun ouders kwijt geweest en ze zijn zelf ook niet erg oud geworden. Je zou daar echter achter kunnen zeggen: "De Heer is recht in al Zijn weg en werk..."

Maar nu?

Geurt heeft een grafsteen laten bettelen voor al die negen graven samen. Hij heeft in de tekst de Bijbel een beetje geweld aangedaan, want er staat een veranderde tekst op: "De Here heeft genomen, de Here heeft gegeven: Geloofd zij de Naam des Heren!"

Mie kan het nooit laten, om een beetje jaloers te worden, wanneer ze hier staat. Ze praat dat goed, want van haar heeft de Here alleen nog maar genomen. Wat kreeg zij terug? Een nieuw huis... ja, en een kapitaalje... ja, maar wat ervaart ze aan liefde? De liefde die háár geboden wordt... Nee, ze moet niet de weg terug gaan. Ze moet vóórt, werken aan haar geluk.

Daarom vlucht ze weg uit de stilte van het kerkhof terwijl ze er nauwelijks in is. Ze gunt zich zelfs de tijd niet om de sprietjes gras tussen de vierkante steentjes rond de steen te wieden,

zoals anders. Ze gaat nog veel minder zitten mijmeren, met haar rug tegen de boom van Jaapjes graf...

Ze kiest haar klanten naar haar stemmen: heeft ze een goede bui, dan gaat ze naar vriendelijke, kooplustige klanten. Moet ze iets verwerken, dan kiest ze klanten waar je mee vechten moet om winst. Wanneer ze zich innerlijk kapot voelt en verlaten, dan kan ze het niet laten om mensen te bezoeken die nog veel harder door het leven geknauwd werden. Het is niet, om aan deze mensen iets te verdienen, maar om hun, voor hun eigen bestwil, één en ander te verkopen.

Hoe kan het een weldaad wezen, om na een bezoek aan het kerkhof, bij juffrouw Geurtsen binnen te stappen? Ze is nog twee huizen bij het lage arbeidershuisje vandaan, als het gejeengel van de kinderen haar al tegenkomt.

Maar het is weldadig, want tijd om aan jezelf te denken laat niemand je daar. Juffrouw Geurtsen is een ratel; haar kinderen zijn blèrbekken. Mie krijgt nauwelijks tijd om haar "Goetenmiddag" bij het geweld van kinderstemmen in de kamer te proppen. Het is er warm, dampig en warm, want de was moet gedroogd bij de kachel, omdat het regent. De linnenkast laat geen regendagen toe; na twee dagen is de voorraad luiers, hemdjes en broekjes uitgeput.

"Daar hebben we zowaar Scherven-Mie," roept de vrouw verheugd. "Jongens, ga buiten spelen, want ik kan geen woord verstaan. Dat beetje regen... ben je mal... Neem een zit, Mie. Ja, kruip maar dicht bij de kachel, dan kan je mee drogen..."

Het mens is blij. Wat is het leven, met zo'n stel om je heen en nooit eens iemand, die een hand naar de uitsteekt? Grauw is het leven en zonder uitzicht.

Mie kruipt bij de kachel. Niet omdat ze het koud heeft, maar omdat daar een klein hoekje is waar géén rommel op de grond ligt.

"Je kunt hem best aanhebben, nietwaar? Brr, wat een weer. En dat noemen ze nou zomer!"

Zo schep je sfeer. Je hebt er geen erg in, dat het kachelteje alleen maar brandt om de was te drogen. Welnee! die kachel is lekker met dit weer.

"Ik kwam eens kijken of er nog iets moet wezen, juffrouw Geurtsen."

"Mens, schei uit! Ik weet toch al niet hoe ik rond moet komen!"

Dat weet Mie ook wel. Ze komt niet om hier te verdienen. Maar deze mensen moeten immers evengoed potten en borden hebben!

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements \$3.00
Engagement-announcements \$3.00
Marriage and anniversaries \$4.00
Notifications of death \$4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thankful heart to our covenant God, we are happy to announce the birth of our daughter and sister

HENRIETTA TERESA

Jack and Gerry Vander Schaaf.
Wilma.
Joanne.
Carolyn.

June 14, 1964.

R.R. 2, Hagersville, Ont.

With thanks to God, we are very happy to announce the birth of a son

MAURICE RICHARD

Mr. & Mrs. Jack Stam.
Charles.
Carla.
Keith.
Arlene.

June 18th, 1964.

281 King St.
Trenton, Ont.

With thanks to the Lord and great joy we announce the birth of our firstborn son

DAVID HERMAN

Mr. and Mrs. H. Haringa.

R.R. # 3,
Bowmanville, Ontario.
June 18, 1964.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van onze dochter en zusje

MARGARET MARIAN

K. IJzerman.
M. M. IJzerman-Spoelstra.
Alma.
Anthony.
Janet.

21 juni 1964.

London, Ont.
54 Madeira Drive.

The First Christian Reformed Church of Grand Rapids, Mich. was the scene of the wedding of

SANDRA JEAN

daughter of Mr. & Mrs. M. Wiebenga, Grand Rapids, Michigan, and

RICHARD STRIKWERDA

son of Mr. & Mrs. J. C. Strikwerda, Bowmanville, Ont., on June 19th, 1964.

The Rev. R. Wiebenga, brother of the bride, officiated.

Namens wederzijdse ouders geven

TINA WOLTJER

en

MARK WIERSMA

kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaatsvinden D.V. vrijdag 17 juli 1964, 's avonds 8.00 uur in de Christian Reformed Church te Ottawa.

Receptie: 35 Pineland Ave.

Toekomstig adres:

RCAF Station, Chatham, N.B.

BARBERS — LOOK WEST!

An excellent opening for a good barber in first class shop. Chr. School available. Barber Syrt, Victoria, B.C.

Winona Area

TEACHER is looking for ROOM AND BOARD

close to Winona High. Starting September 1. Letters to J. W. Bakker, 279 Foster Ave., Belleville, Ontario.

Zo de Heere wil hopen wij op 3 juli 1964 met onze geliefde ouders en grootouders

ALBERT JAN BRINK

en

KORNELIA BRINK-GUIKEMA
de dag te herdenken dat zij voor 40 jaar in het huwelijk werden verbonden.

Hun dankbare kinderen:

Wyoming, Ont.:
Mien en Anton Burgers.
Oosterbeek, Ned.:
Gerrit en Stientje Brink.
Sarnia, Ont.:
Janny en Andy Hoekstra.
Sarnia, Ont.:
Sue en Pete VanOosterom.
Sarnia, Ont.:
John Brink.
Malton, Ont.:
Henk en Linda Brink.
En 14 kleinkinderen.

Gelegenheid tot gelukwensen om 8 uur 's avonds in de Rehoboth Christian Reformed Church, Sarnia, Ont.

With gratitude to God we hope to celebrate the 30th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

OSCAR DUKER

and

GEESKE DUKER-BUSSTRA
on July 4th, 1964.

It is our prayer that God may bless and spare them for many more years.

Their thankful children:

Carla and Everette.
Jack and Barbara.
Jane and John.
Jerry and Suzan.
Jeddy and John.
Hilda and Aarn.
Rose.
Gerard.
Ann.
Marion.
and 18 grandchildren.

134 Duckworth St.
Barrie, Ont.

The Lord willing, we hope to celebrate on June the 28th the 30th wedding anniversary of our dear parents

JACOB SCHEFFEL

and

ALI SCHEFFEL
(Vander Wielen)

Their grateful children:

Rennie and Andy Dygraaf
(Wilma, Alice, Gary).
Gerrie and Jack Verkade
(Wendy, Alice, Gary).
Maaikie and Simon
Van Spronsen
(Jamie, Simon, Annette).
Jim and Ann Scheffel.
Meina and Wally
Vander Steld.
(Jeffrey).
Frank.
Brantford, Ont.

Our Lord took unto Himself, in full assurance of faith, His child

WILLEM BELDMAN,

in his 79th year.

Beloved husband of Mrs. Harmina Beldman (nee Maag).

Dear father of:

Mr. & Mrs. Dick Beldman,
Nanticoke, Ont.
Mr. William Jansen,
Dorchester, Ont.
Mr. & Mrs. Henry Beldman,
Dorchester, Ont.
Mr. & Mrs. Gerhard Beldman,
Epe, Holland.
Mr. & Mrs. John Joldersma
(Gertrude),
Hamilton, Ont.
Mr. & Mrs. John Wolters
(Ann),
Calgary, Alta.
Mr. & Mrs. William Beldman,
Byron, Ont.
Mr. & Mrs. Bernard Kobes
(Harmina),
London, Ont.
and dear grandfather of
32 grandchildren.
London, June 20, 1964.
630 Third Street.

Where in Canada can we find

A GOOD BARBER

ready to come to the West-Coast? Excellent opportunity for the right man. Chr. School available. Barber Syrt, Victoria, B.C.

120 ACRE

gemengd bedrijf met prima stenen huis — 9 kamers van alle gemakken voorzien. Inclusief garage, grote machineshuur, beste barn, ruimte voor 80 stuks vee, groot varkenshok, kippenhok. Alle gebouwen verkeren in prima staat. Er is veel water en alles is ingezaaid. Deze farm is wel de moeite waard om te bekijken. Goede kans voor melkcontract in de toekomst. Farm aan harde weg gelegen, 6 mijl vanaf Dunnville. Vraagprijs \$26,000. Downpayment \$7,000.

Jack Bijsma

REALTOR

1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

50 ACRE FARM

2 Mijl van Wellandport school en kerk. 7 kamer huis met badkamer en furnace. Garage en barn. Kleigrond. De farm moet verkocht worden. Vraagprijs \$13,000.00. Down \$2,000.00.

JACK BYLSMA

REALTOR

167 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Opportunity in Real Estate

We are looking for an enthusiastic, ambitious Dutch-speaking salesman to join Rexdale's leading real estate office.

We offer you good advertising, congenial staff and an opportunity to earn a high salary and commission income in the real estate field. For further information

GEORGE GETHING LIMITED

122 Rexdale Blvd.
REXDALE
Telephone 241-9171

TE KOOP

Wegens ouderdom van eigenaar een

165 ACRE FARM

met 55 stuks vee en machinerie.

Deze farm is gelegen 3 mijl van Ingersoll. 't Land is zelf-drainend en 150 acres zijn bewerkbaar. Ruim voldoende water en een rivier aan de achterkant van de farm. De barn en andere gebouwen zijn in goede staat, evenals het 10-kamer huis, dat van alle gemakken is voorzien. Met de farm gaat een volledig machinepark, bestaande uit: baler, 2 tractoren, ploegen, disc, cultivator, corn planter, elevator, 2 wagens, enz. Dit alles is in goede staat. Het vee bestaat uit ongeveer 28 melkkoeien, de rest zijn heifers en jongvee.

De prijs voor dit alles is \$42,000 met \$5000 down. Indien U in aanmerking komt voor een farmer's loan houdt de eigenaar de tweede hypotheek. De farm is gelegen 2 mijl van Chr. Kerk, ook is er gelegenheid voor Uw kinderen de Chr. school te bezoeken.

Voor verdere inlichtingen

schrijf of bel

Mrs. J. WYBENGA

Box 73. Tel. 423-6406

BEACHVILLE, ONT.

Vertegenwoordigt

J.A. Willoughby & Sons Ltd.,
Realtors.

ATTENTION ANDIJKERS

Annual Andijker Picnic

JULY 1

WANEETA BEACH

Time 10 o'clock Aymer Church.

VACATION BIBLE SCHOOL MATERIAL

published by:
• Chr. Ref. Publ. House
• Gospel Light
• Scripture Press
Order Now!

ANTON LAMMERS
Christian Book Centre
36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont.

TEACHER (Geography or Guidance)

needed by

HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

Kindly send applications stating qualifications, majors and minors, references, and experience to Mrs. Bernice Schrotenboer, 729 Upper Gage Ave., Hamilton, Ont.

AMERIKAANSE PARA'S OEFENEN IN WEST-DUITSLAND

Amerikaanse "Paratroopers" hebben woensdag 10 juni in de omgeving van Ulm een grootscheepse oefening gehouden. De foto laat zien hoe honderden parachutisten bij Leipzig uit de blauwe lucht neerdaalden.

Teachers Wanted

The Clinton Christian School is still in need of

TEACHERS

for grades 1 and 2, and grades 3 and 4, for the 1964-1965 school year. Applications stating qualifications to be sent to: Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ontario.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND

A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

G. Broos REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by
Dealing Through Broos

KLACHTEN?

Altijd moe, down, onrustig, kouwelijk, angstig, vervelend, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? De successen van onze onschad. geneeskruiden zijn frappant. Ook voor alle andere slep. ziekten de allerbeste giftvrije bekende Florakruiden, desgewenst blanco verpakt.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à \$18.00 bij vooruitbetaling).

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs two more

TEACHERS

for its 9-room school. (For grades 1 and 2, and grade 7.) Applications to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, Principal, R.R. # 1, Wellandport, Ontario.

Thunder Bay Christian School, Fort William, Ont.

One opening left for a

TEACHER

for the middle grades for the school year 1964-1965. Letters of application and/or information to be sent to the secretary, Mr. T. Bakker, Hymers, Ont. Qualified teacher is preferred.

PRINCIPAL TEACHER

urgently needed by the Association for Christian High Schools in B.C. Kindly send applications, stating qualifications, majors and minors, references and experience to: Mr. J. De Boer, 8442 Trunk Rd., R.R. 3, Ladner, B.C., Canada.

Wanted:

TEACHER

for grades three and four in farthest north Christian School. Attractive boarding place. Pleasant surroundings in Canada's scenic developing country. Send applications to Canadian Christian School, Box 2117, Smithers, Ont.

The Calvin Christian School in Trenton, is in need of a

TEACHER

for the lower grades. Five room school. Address inquiries and applications to Jack Stam, 281 King Street, Box 361, Trenton, Ont.

Holland Marsh Christian School requires a

QUALIFIED TEACHER

for grade 5 and 6 for the 1964/65 schoolyear. Address all inquiries and applications to: Mr. R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

Dominion Day

Op woensdag 1 juli a.s. zal Canada haar verjaardag vieren. Aangezien dit een nationale vakantiedag is, zal ons blad volgende week niet op woensdag, maar op donderdag ter post bezorgd worden. U krijgt dan C.C. een dag later dan gewoonlijk in Uw mailbox.

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Are You Disappointed?

Were you planning a trip to HOLLAND this SUMMER but were unable to reserve AIR TRANSPORTATION?

We have the space you want!!!

Departing from TORONTO on August 6th, for AMSTERDAM at the 21-day JET excursion rate of \$386.90 return (Canadian currency).

We can GUARANTEE SPACE, but you must ACT NOW! Call us for reservations.

Vellinga's

World Wide Travel Service

244 Queen Street

Chatham, Ont.

PHONE Day 352-5150
Nights 352-2718

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen
te Brooks, Alta., J. W. Postman
te Haney, B.C.

Bedankt
voor St. Thomas, Ont., D. J.
Scholten te Brantford, Ont.

DR. P. Y. DE JONG
Naar wij vernemen heeft Dr. P. Y. De Jong, predikant bij de Alger Park Chr. Ref. Church in Grand Rapids, Mich., zijn benoeming tot professor in praktische theologie aan Calvin Seminarie aangenomen.

SYNODE STELDE PREDIKANT IN HET GELIJK

Zoals de meesten van onze lezers waarschijnlijk wel zullen weten, had de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken (Vrijgemaakt), die onlangs heeft vergaderd, een beslissing te nemen in de zaak van ds. A. Duits. Ds. Duits was laatstelijk predikant te Emmercompascuum - Emmererfscheidenveen. Toen deze gemeente

werd opgeheven, omdat zij geen bestaansmogelijkheid meer bezat, meende de classis Hoogeveen, waaronder zij ressorteerde, dat de predikant van deze gecombineerde kerken, ds. A. Duits, van zijn ambt en radicaal vervallen was. Daarover is in de kerken nogal wat te doen geweest. Ds. Duits heeft zich over dit classicale besluit bij de Synode beklaat.

In "Kerknieuws" van 30 mei j.l., waarin een verslag van de Synode was opgenomen, lezen wij dat de Synode het volgende heeft uitgesproken

"1e. dat appellant zich terecht beklagt, dat de classis Hoogeveen heeft uitgesproken, dat met de opheffing van de gemeente van Emmercompascuum - Emmererfscheidenveen "ambt en radicaal" van ds. A. Duits "hebben opgehouden";

2e. dat de classis Hoogeveen de positie van ds. A. Duits aldus behoort te regelen, dat hij de naam en de eer van een dienaar des Woords wederom ontvangt. De praeses wees op de betekenis van de genomen beslissing, die thans aan God en mensen wordt overgegeven. Moge de Classis Hoogeveen met een goede conscientie de zaak kunnen oplossen."

INTERNATIONAAL GEREFORMEERD CONTACT

Die Kerkblad van Die Gereformeerde Kerk in Zuid-Afrika schrijft over de besluiten van de laatstgehouden Synode dezer kerk inzake het contact met andere Gereformeerde kerken.

"Op de zendingsvelden in de Republiek bestaat er reeds samenwerking tussen onze kerk en de Christelijke Gereformeerde Kerken (in Noord-Transvaal) en de Gereformeerde Kerken - vrijgemaakt - (in Natal). Daarom was het ongetwijfeld noodzakelijk aandacht te schenken aan het correspondentieverband met deze kerken.

Wat de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) betreft, heeft een punt op de agenda de zaak pertinent naar voren gebracht. Er is besloten om de zaak in studie te nemen om opnieuw op deze aangelegenheid in te gaan, en intussen de andere kerken in Nederland, met welke wij correspondentie onderhouden, hiervan te verwittigen.

Reeds in 1958 is aan de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland door onze kerken het aangaan van correspondentie-contact aangeboden en deze Synode kon nu met vreugde aanhoren dat deze zaak haar beslag had gekregen. Interessant is de bepaling dat attestaties over en weer worden aanvaard, en predikanten over en weer beroepbaar zijn, Acta van de Synoden zullen worden gezonden en geestelijke en stoffelijke steun zal worden geboden.

Verder werd overeengekomen dat er onderling overleg zal zijn bij ingrijpende aangelegenheden (b.v. in verband met de Kerkorde), maar verder dat deze correspon-

dentie niet impliceert dat de ene kerk geen bezwaar in dat opzicht mag behouden ten opzichte van een andere kerk (in zijn eigen land) met wie de corresponderende kerk ook verband heeft.

In 1958 is ook aan de Reformed Churches van Australië en Nieuw-Zeeland correspondentie aangeboden. Tot dusver is hierop uit Australië geen reactie ontvangen.

Terwijl in 1961 ook nog niets uit Nieuw-Zeeland was gehoord kon nu met vreugde worden gerapporteerd dat zij ook van hun zijde dit verband hebben aangegaan. Juist omdat dit licht werpt op wat deze correspondentie eigenlijk inhoudt, vermelden wij hier de hoofdzaken van wat volgens de Reformed Churches van Australië die band inhoudt. Deze band moet nl. op de volgende wijze worden versterkt:

1. geestelijke en kerkelijke problemen en Schriftuurlijke oplossingen die worden gezocht moeten voor onderlinge beraadslaging en hulpverlening onder de aandacht worden gebracht;
2. wederzijdse waarschuwing tegen dreigende geestelijke gevaren;
3. onderlinge vermaning bij gebreken ontrouw;
4. raadpleging bij herziening van belijdenisgeschriften.

Hier hebben wij nu een zusterkerk en de aangewezen weg tot broederlijk optreden. Ongelukkigerwijs zijn brieven inzake correspondentie van de Free Church van Schotland zoek geraakt en daarom kon de Synode deze betrekkingen niet verder in behandeling nemen."

(ICN)

ARBEIDSWETGEVING

TORONTO'S BYLAW ONWETTIG VERKLAARD

Juist voor het ter perse gaan van ons blad, bereikte ons het bericht dat de Ontario Supreme Court een uitspraak heeft gedaan ten aanzien van de City Bylaw of Toronto, dat openbare werken voor de gemeente Toronto alleen mogen worden uitgevoerd door firma's die contracten hebben lopen met Labour Unions, aangesloten bij de Construction Trades Council of Toronto.

Op 27 april j.l. had de city van Toronto deze bylaw aangenomen, waardoor dus werkgevers, die geen contract hadden met een union van deze groep, op grond daarvan waren uitgesloten van het uitvoeren van openbare werken.

Een firma, de Miller Paving Ltd., welke geen union in haar bedrijf heeft, heeft de zaak voor de rechter gebracht op grond van het feit, dat de city op deze wijze discrimineert. Dit geval kreeg nog meer nadruk, omdat de bylaw was aangenomen in de hoofdstad van de provincie, die zo trots is op haar "human rights code".

De rechter die uitspraak moest doen was Mr. Justice Donald R. Morand. Deze heeft de bylaw "discriminatory" en "illegal" genoemd en haar daarom ongeldig verklaard.

De president van Miller Paving Ltd. wees erop, dat niet alleen werknemers worden gedwongen lid te worden van een union, maar eveneens, dat firma's worden gedwongen een contract af te sluiten met een union, willen zij voor de opdrachten van de city in aanmerking komen.

De city Toronto zelf heeft te kennen gegeven, zich niet bij deze uitspraak neer te leggen, maar de zaak voor te leggen aan Canada's hoogste gerechtshof, de Supreme Court of Canada.

Zie voor meer bijzonderheden het artikelje "Justice and Liberty" in ons vorig nummer, blz. 5.

TURKS-CYPRIOTISCHE VROUWEN SMEKEN GYANI OM HAAR MAN

Op de trappen voor het politie-bureau in de overwegend Turks-Cypriotische stad Famagusta luistert generaal Giani, opperbevelhebber van de U.N.-strijdmacht op Cyprus, naar Turks-Cypriotische vrouwen, die hem smeken om maatregelen tot het bevrijden van hun mannen, die door Grieks-Cyprioten als gijzelaars worden vastgehouden. Generaal Giani bracht een bezoek aan de Turkse wijken van de stad.

UIT DE HISTORIE VAN CANADA

De Verdwenen Bison

Het woord buffel komt naar voren in vele plaatsnamen in het Westen, zoals Buffalo Horn, Buffalo Narrows, Buffalo Mound en zelfs in beeldender namen als "Pile o' Bones" in Saskatchewan. De Indianen van de Vlakten, die jagers waren en geen "trappers", zoals de Indianen van de Bossen verder Oostelijk en Noordelijk, hielden de buffel in ere, die hun voornaamste bron van voedsel was en tevens van huiden voor kleding en tenten. De naam van Opperhoofd Poundmaker, de Indiaanse leider in Saskatchewan, die zijn krijgslieden aanvoerde ter ondersteuning van Louis Riel in het opvoer van 1885 in West-Canada, betekent eigenlijk "de maker van een omsloten ruimte of omheining voor buffels".

Nog geen honderd jaar geleden wemelden de prairies van Alberta, Saskatchewan en Manitoba van bisons. Toen de eerste blanken hier doordrongen brachten zij reeds berichten mee over enorme kudde van duizenden en duizenden wilde buffels, die op de uitgestrekte prairies graasden en de golvende velden soms een gezicht ver bedekten.

Zo talrijk waren de dieren, dat reizigers die te paard of te voet over de prairies trokken soms dagenlang nodig hadden om een enkele kudde te passeren, en het is pelshandelaars, die vanaf de Rocky Mountains naar de bevolkingscentra in het Oosten trokken, overkomen, dat zij geen enkel ogenblik zonder het gezicht op grazende buffels waren.

Waar nu de eindeloze graanvelden golven of de suikerbieten zich gezichten ver rijen, of groteske boortorens hun stalen geraamten omhoog heffen, of steden en dorpen gonzen van driftig leven, dat was honderd jaar geleden nog bijna allemaal het onbetwist domein van de wilde bison.

Honderden jaren lang, totdat de blanken kwamen, joegen deze Indianen van de Vlakten, die voor het merendeel van de Blackfeet Confederatie waren, op de buffelkudde op hun snelle, gespierde ponies.

De jacht op deze prairiebuffels vereiste vaardigheid, daar de buffels even hard konden rennen als elke Indiaanse pony. Ook kon men niet in de blinde schieten, daar op die manier de kudde plotseling op de vlucht zou kunnen slaan, waardoor de jagers in minder dan geen tijd vertrapt zouden kunnen worden.

Ofschoon de Indianen dus niet bepaald op voet van vrede met de bisons leefden zijn toch de blanken verantwoordelijk voor het uitroeien van de indrukwekkende dieren, die een groot deel van de grimmige romantiek der prairies vertegenwoordigden.

De Indianen hadden een handige methode om een groot aantal buffels tegelijk in handen te krijgen. Zij zochten een heuvel op, die aan een zijde steil afliep en dreven een hele kudde buffels voor zich uit in de richting van de steilte. De dieren, eenmaal in volle galop, storten zich dan zonder mankeren van de steilte af en tientallen buffels bleven dood of zwaar gewond aan de voet van de heuvel achter, zodat men ze alleen maar ter plaatse had te slachten. Hier en daar kan men zulke slachtplaatsen nog herkennen aan de enorme hoeveelheden beenderen, die achterbleven.

De blanken onderkenden onmiddellijk de enorme handelswaarde, die de buffels vertegenwoordigden en al spoedig trokken expeditie's er op uit om jacht te maken op de dieren. Zij keken de Indianen de kunst af, maar bovendien waren zij met hun vuurwapen in een veel gunstige positie. Een man kon op een enkele dag wel 160 buffels schieten. Het was een betrekkelijk eenvoudig kunstje, men had maar te vuren op een kudde; er waren zoveel dieren, dat men haast niet missen kon.

Maar zolang er geen voldoende transportmiddel was kon men nog niet veel met het vlees van de dieren beginnen. Men kon het drogen, vernalen en met vet vermengen om het Indiaanse pemican te bereiden, een bijzonder rijk voedsel, maar dat toch op den duur geen erg geschikt handelsartikel bleek te zijn.

Daarom is de grote slachting onder de bisons pas begonnen toen de spoorwegen aangelegd werden. Arbeiders, werkzaam bij de aanleg, voedden zich hoofdzakelijk met bisonvlees, en als regel gebruikten zij alleen de lekkerste delen om de rest over te laten aan bederf.

En toen de treinen eenmaal reden werd de bisonjacht nog veel aantrekkelijker. Toen konden immers ook de huiden vervoerd worden en de beenderen, die men voor allerlei doeleinden benutte.

Hudson's Bay posten werden op strategische punten in de Westelijke gebieden geplaatst en een zekere controle op de handel werd mogelijk gemaakt.

De spoorwegmaatschappijen moedigden de slachting aan, omdat ook zij veel last ondervonden van de buffels. Niet alleen gebeurde het herhaaldelijk, dat een trein enorm veel vertraging ondervond, alleen omdat men moest wachten, dat een kudde buffels was gepasseerd, maar het is ook voorgekomen, dat de dieren een locomotief aanvielen.

De grootste last die de spoorwegen ondervonden was, dat de buffels telkens weer de telegraafpalen langs de rails omver werkten, dikwijls over geweldige afstanden. De dieren hadden namelijk de gewoonte, net als veel koeien, om hun huid te schuren tegen alles wat zich daar maar voor aanbood. De telegraafpalen bleken echter niet bestand tegen zo'n schuurpartijtje. En toen men er toe overging om de palen te voorzien van scherpe punten rondom, om de dieren af te schrikken, bleek dat de schuurlust slechts te verhogen.

Sommigen beweren, dat de prairies nooit begroeid zijn met bossen vanwege deze zelfde gewoonte van de buffels om zich te schuren. Elk boompje zou er door in zijn groei gehinderd en langzaam afgestorven zijn.

Hoe dat zij, elk middel werd aangewend om de buffelstand op de prairies te verlagen. De spoorwegen stonden het hun passagiers zelfs toe vanuit de rijdende trein op de buffels te schieten.

Toen de eerste groep van de Royal Canadian Mounted Police in 1874 Westwaarts trok van Winnipeg naar de Rockies, waren er nog zoveel buffels, dat zij herhaaldelijk de drinkplaatsen bevuilde vonden door de kudde en ongeschikt voor menselijk gebruik. Een het grasland voor hun paarden was uitgeput. De Mounties leerden al gauw om, evenals de Indianen, de buffeluitwerpselen of droge mest als brandstof voor hun kampvuren op de boomloze prairie te gebruiken. Op hun reis naar het Westen ontmoetten de Mounties tenminste één van de vele groepen, die op de buffeljacht waren, bestaande uit blanken en Metis (halfbloeden), die geregeld van Winnipeg naar de buffeljachtgebieden verder naar het Westen kwamen. De handel in prima buffelhuiden, die, wanneer ze gelooide waren, de warmste winterjassen opleverden, was zo voordelig, dat de totale uitroeiing van de grote kudde voorbeschikt was. Het was bekend, dat deze jachttroepen van de Metis wel 100 dieren in één dag doodden. Na misschien een maand jagen brachten zij duizenden huiden naar Winnipeg op Red River wagons.

De Mounties leerden al gauw, dat je van de huiden warme broeken en jassen kon maken, want de vroegere prairiewinters waren streng. De Britse geniesoldaten, die tussen 1872 en 1874 het land opmeetten en de 49ste parallel aangaven als de internationale grens tussen de Verenigde Staten en Canada hadden ook reden genoeg om zich de kudde te herinneren. De buffels stormden los op de steenhopen, die de geniesoldaten als grensafscheiding opgeworpen hadden. Tenslotte werden er in 1875 ijzeren palen opgericht.

In de jaren tussen 1880 en 1890 was het al zover, dat de verschijning van een kleine kudde buffels een grote zelfzaamheid vormde. En zelfs toen nog liet men de dieren niet met rust, maar trok iedere jager in de buurt er op uit om ook de laatste bison af te slachten.

De oorspronkelijke buffels van de vlakten zijn er al lang niet meer. Tegen het einde van de zeventiger jaren was er slechts één kleine kudde over in Alberta — ten Oosten van Fort Macleod. De buffels, die heden te zien zijn in Wood Buffalo Park bij Fort Smith in de Northwest Territories zijn voor het merendeel buffels afkomstig van de bossen, een groter en donkerder dier, dat wel 12 voet lang kan meten en ongeveer 2000 pond weegt. Tussen 1923 en 1927 werden ook meer dan 6000 prairiebuffels overgebracht naar de streek van Buffalo National Park, meer naar het Zuiden gelegen in Alberta, dat in 1910 bestemd was om een kleine kudde prairiebuffels te beschermen, die van Yellowstone Park in Wyoming gehaald waren. In Wood Buffalo Park kruisten de twee soorten en vermeerderden zich zodanig, dat onlangs aan sportliefhebbers toestemming werd gegeven voor twee onder toezicht staande buffeljachten.

In Canada is het woord voor banden Goodyear

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

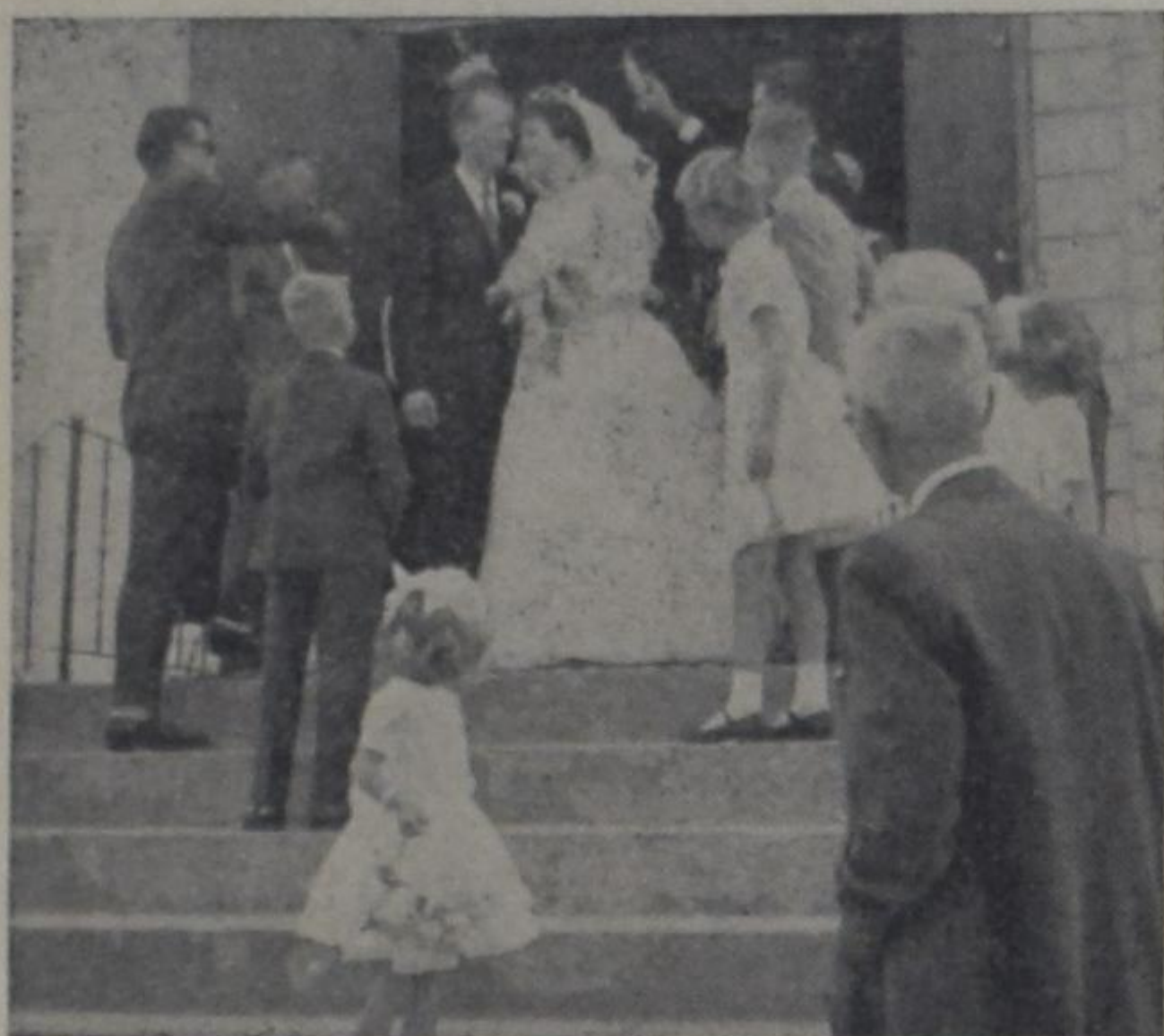
Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven door kwaliteitsprodukten en courante bediening.

Kijkt uit naar de Goodyear Diamond. Het is het teken van de hoogste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor. De Goodyear handelaar heeft alle maten en soorten banden die op alle merken voertuigen passen.

THE GOODYEAR TIRE & RUBBER CO. OF
CANADA LTD., NEW TORONTO, ONTARIO

Onze Beste Gelukwensen

Op 23 mei jl. vond de huwelijks-sluiting plaats van Mr. Jacob Mars, zoon van Mr. en Mrs. J. Mars van Picton, Ont., en Miss Elsie Vander Wilp, dochter van Mr. en Mrs. K. Vander Wilp te Carrying Place, Ont. Rev. J. Zanting, Chr. Ref. predikant van Picton, Ont., verrichtte de plechtigheid.

VOOR DE FARMERS

FEED GRAINS

De Federale Minister van Landbouw, Hon. Harry Hays, is een veel besproken figuur. Hij heeft nog weinig parlementaire ervaring, maar daar kan hij niet veel aan doen. Iedere nieuwkomer moet zijn weg vinden. Wat hij echter niet met velen gemeen heeft is, dat hij zijn gang gaat, ook al is zijn optreden wat anders dan men gewoonlijk van een minister van de kroon verwacht. Daardoor brengt hij zichzelf en zijn regering wel eens in kleine moeilijkheden, en daardoor ontstaan wel eens open flanken, waarop de oppositie haar aanvallen richt. Maar daar slaapt minister Hays geen nacht minder om.

Als men dit een gebrek zou moeten noemen, dan weet minister Hays dat wel met andere maatregelen goed te maken. Hij is een vindingrijk man. En hij weet wat boeren is.

Zijn laatste idee is nu om de Farm Credit Corporation machtiging te geven leningen te verstrekken aan farmers-cooperatives, die voor de boeren kostbare machines beschikbaar stellen. Dit idee gaat binnenkort naar het parlement, nadat de Agricultural Committee of Cabinet het heeft bestudeerd. Men verwacht, dat het idee aangenomen zal worden en dat dus dergelijke leningen bij de wet mogelijk worden gemaakt.

De rente op deze leningen zal waarschijnlijk tussen de 6 en 7 percent komen te liggen, hetgeen aanmerkelijk lager is dan wanneer de financiering moet worden geregeld via de finance companies. Bij deze ondernemingen komt men doorgaans tot percentages tussen de 10 en 18 percent. Wordt het idee van de minister werkelijkheid, dan zal het voor de individuele farmer mogelijk worden, gebruik te maken van moderne machinerie, die ander buiten zijn bereik lagen.

Het schijnt, dat minister Hays op het juiste moment met zijn voorstel gekomen is. Een parlementaire commissie voor landbouw heeft geconstateerd, dat verleden jaar de kosten voor de landbouw enorm gestegen zijn en dat daardoor het netto inkomen voor de gemiddelde farmer is teruggelopen. Een van de redenen voor de farmer in Oost-Canada is feed grain. Wanneer de melkerijen het westerse graan tot milfeet verwerkt hadden was de prijs, ondanks zwaar gesubsidieerd trans-

port, zo hoog, dat veevoeding in de zomermaanden praktisch niet winstgevend meer was.

Fabrikanten van landbouwmachines bestuderen thans de mogelijkheid van het vervaardigen van verplaatsbare feed mills. Dit zou weliswaar een kostbare onderneming worden, waarschijnlijk om en nabij \$20,000, maar indien de aankoop cooperatief zou geschieden, met behulp van het Hays-plan, zou hierdoor een der grootste problemen voor de farmers in Oost-Canada opgelost kunnen worden.

Natuurlijk, op dit moment is het alleen nog een idee van minister Hays. En er is wel enige afstand tussen een idee en een wet, maar dit op zichzelf is geen reden om een van beide niet te bevorderen.

FOR ALL YOUR BOOKS:

**BURLINGTON
BOOK- & BIBLE HOUSE**
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 2-1334

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.

BARRISTER AND
SOLICITOR

of the Bar of Ontario
and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE,
TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
251-6253 (res.)

LICHTING '64

Dit wordt geen verslag van onze militaire medewerker, zoals de titel wellicht doet vermoeden.

Maar wij hebben wel een leger van dames in de Niagara Peninsula dat voortdurend paraat is als het de belangen van de Hamilton District Christian High School betreft.

En dit leger, verspreid over alle plaatsen in ons District, van Drayton tot Niagara Falls en van Burlington tot Simcoe, heeft de eerste LICHTING '64 van de High-schoolbusjes weer ingezameld en afgedragen. En weer was het resultaat, zoals zoveel jaren, erg verblijdend, nl. \$1,800.00!

Het bestuur, de society, de onderwijzers en de leerlingen brengen hiernee een hartelijk woord van dank aan alle gezinnen, waar het Highschoolbusje trouw wordt bedacht en ook aan de dames, die voor het plaatsen van de lege busjes en het inzamelen van de volle zo trouw zorgen.

Onze High School in Hamilton heeft het wel eens moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen wat de financiën betreft. En daarom is het zo verheugend te zien dat de school dagelijks in de gebeden en in de gedachten is van zo veel gezinnen.

Gedreven door de Liefde tot God, die dit alles mogelijk maakt, mogen we zien dat het voortbestaan van onze High School en het Christelijk onderwijs van onze kinderen U zo na aan het hart ligt. Heeft U nog geen busje en wilt U er graag een hebben? Er zijn altijd wel dames in Uw omgeving die U er graag een willen geven. En nu op naar de tweede LICHTING '64!

"Let's close our rank — fill a Highschool bank".

Finance Committee
Hamilton Distr. Christian
High School.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbestedingen van nieuw cedar of
redwood materiaal voor zelfbouwers,
tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included
\$34.00 per year.
Single premium \$14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included
\$12.00 per year.
Single premium \$6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of \$500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about
your Insurance Plans.

Name:

Address:

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U hoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt
mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.

Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIË VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.

Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.

Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.

Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek). Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan. Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.

In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks) Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok. Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende seculiere richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT (Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis. Deze brieven, geschreven door Schreierstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsen, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis. Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis. Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND. Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans. Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman. Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON Rosemary Coningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST Dr. F. B. Meyer. A clash between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland. This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrottenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

OUT OF THE FRYING PAN... INTO THE FIRE

Adapted from an Article
by Prof. Dr. J. Waterink

isolated from his parents, then he will get the feeling as if he were living in a completely different world.

If he then answers: "No, I did not take a quarter", then he is not consciously lying, but in the first place he doesn't know where he stands in relationship to his father and mother, he has been disorientated. That's why it is wrong to give the child the impression: "Now something terrible has happened; father and mother have a case against me." Don't make a federal issue out of it.

The second mistake parents will make is that they are frightened about the whole deal. Children will feel this, and that fact, that they wish to spare father and mother from this sordid business, plays an important part. Out of conversations I've had with such children, it appears to me, that because mother and father seem so frightened, they themselves are at a complete loss what to do. Many years later these same youngsters have told me: "I just didn't know what to say, I just said something."

I would like to tell you about an eleven year old boy, who was a dyed-in-the-wool pilferer and liar, at least that's how the parents saw it. They couldn't do a thing with

him; if he stole something, he stubbornly lied his way out of it, despite the proof they had. His thievery and lying became more and more daring and defiant.

He was placed in a Pedagogical Institute. There he was not guarded more noticeably than anyone else.

Once he took a ballpoint pen from his friend. Without further ado I put him on my knee. I could feel the pen in his pocket. I said to him quite friendly, "Say, do you think those ball points are nice?" He looked at me, blushed, and said: "Yes, I'd like to have a pen just like it."

So I told him: "Why don't you return this pen to your friend, and then we'll talk about one for you". He smiled, but then looked at me anxiously: "Will you hit me very hard?" I replied, "Well of course not, who talked about hitting, I thought we were going to talk about a ballpoint pen for you". He hesitated for a moment, and I said: "It's in your pocket." He returned a few minutes later, obviously relieved. But he asked me how I knew it was in his pocket. I answered him: "It does not matter how I knew you had it, but long before I knew it, God knew where it was, and He knew that you had taken the pen". "Yes," he said, "I really didn't

want to keep it, I just wanted to have it for a little while." I won't go into any more detail, but I wish to point out a few things. Also in a case of "stealing" we must remain educators. We must be open, cheerfully, and lovingly give a child the chance to come back from his erroneous way, and his wrong attitude.

Secondly, we must never threaten, but constantly urge them to do the good.

Thirdly, because "the Lord sees everything", we may not use that to force a confession out of them. But we must make it clear to them in such a way, that they will not become frightened for the all-seeing eye of God. Also this all-seeingness and all-knowingness of God must remain a positive factor for the child.

And then lastly, the boy said: "I didn't want to keep the pen, I just wanted to have it for a little while".

Parents may not talk that way. There's more to it than meets the eye. I know these things are extremely difficult. But I know also, that, when in most cases the situation is so, the so-called "thievery" are not practised out of greed, but usually for different reasons.

Take this case. The owner of the ballpoint pen proudly walked around showing it off, be it in a childlike manner. He aroused the envy of the other boys. The boy in question was attracted to that pen. The personal worth of such a boy, in his opinion, depends mainly on what he owns.

If for the rightful owner after a few days the pleasure of owning such a pen is over, then the other boy would like to have it, to see how it feels to own a pen like that. He is usually disappointed,

and after a little while he will probably return it. It has happened that a boy age ten or eleven proudly walked around with a defective fountain pen, which he longed to me. After five days or so, he carelessly left it on the table in the recreation room. (This also happened in the previous mentioned Institute) I called him back and asked: "May I have it back now, I suppose the fun of having it has gone by now." He blushed, grinned, and then said: "Did you know that I had it?" I replied: "Of course I did, but I thought you were big enough to return it yourself." "O.K." he said, "give the pen to me." I returned the fountain pen to him. He then said: "Here you are, here's your fountain pen back. But don't be careless with your good one." He wanted to make a joke out of it.

I looked at him and said: "You know very well I wasn't careless with the other one either. It was right on my desk where it belongs. But if you found my good pen now, then what would you do?" He looked at me, laughed, and said: "Well after this, of course I wouldn't take it from someone like you."

That same boy is at this moment a worthy member of the Police Corps. And the other boy, the one of the ballpoint pen has a flourishing import business somewhere abroad. He writes me, that he also deals in ballpoints.

Why do I write these things, the way I have been doing? To show parents in what kind of sphere "stealing and lying" should be dealt with, and how children should react to these things.

But I have not finished with this subject yet. I hope to come back to it at a later date.

In our previous article we dealt with the question of "stealing", and came to the conclusion that although children take things not belonging to them, we not therefore call them "thieves".

At this time I wish to discuss another problem which has been a source of concern to many parents.

It is a fact that children, who begin to "steal", will lie persistently. At times they will elaborately relate complete untruths. The parents feel that their child must really be bad and corrupt.

I don't dare to make an estimate of the number of cases of this type that I have treated. I would say there have been many hundreds.

To console parents I might add that if one was not dealing with a so-called psychopath child (fortunately, these are exceptionally few), then in almost all cases everything came out all right. I know of less than ten cases, which did not turn out so well. But with the exception of one, these cases were not treated correctly, and parents acted contrary to the advice that was given them.

Someone might say: "But there was one exception." Granted, just one exception, but then one exception out of many hundreds of cases. With this one exception the circumstances were of such unusual nature, that surely this should not be a cause of worry to anyone.

"But", some parents will say, "what drives these children to take things, and what makes them tell such horrible lies? They stubbornly refuse to admit their guilt, even if you can prove it to them."

In the previous article we already discussed the various reasons which causes them to steal. But now I want to talk about what causes them to lie.

Age is also an important factor. It makes a difference whether a seven or eight year old takes something, or a twelve or thirteen year old.

This time I wish to discuss with you a boy 7 years of age, who took something of which the parents were certain that he did it.

Johnny had taken a quarter. Mother had previously been missing some money, but lately she had kept close check on the amount of money in her purse. This morning she discovered that 25 cents were missing. Johnny was the only one who could possibly have done it. Besides that, she did a little bit of investigating, and found that Johnny had bought 20 cents worth of candy and had passed out the sweets among his friends at school.

Mother discusses it with father, when he comes home from work at five-thirty. And when at six Johnny appears on the scene, mother and father don't let the grass grow under their feet, they immediately begin questioning. What is usually the first mistake parents make?

In the first place: they began by asking: "Johnny, did you take a quarter?" That is wrong, of course. They know very well that he took the quarter, so there was no reason for asking. That puts Johnny in an unusual spot. If Johnny hits his 2-year old sister on the head, and mother knows that he did so, then she won't ask: "Johnny, did you hit your little sister on the head?" but mother would simply say: "You hit your little sister."

Is this so important? Of course it is. Because it creates two possibilities. It makes Johnny think: "they're not sure whether or not I did it", so that he is, as it were, almost driven to deny it.

But what is much worse, and what happens more often: Johnny knows full well that his mother and father know about it; but now they ask whether or not he has done it. He experiences this as something insincere; but above all, he feels as if they are placing a distance between them and himself. And the latter is terrible. As soon as a child feels that he stands

FROM THE SEA:

FRESH WATER

That "drop in the bucket" you hear people scoff at may soon become precious stuff . . . if it's water. Few people realize how the consumption of fresh water has soared and how ingenious some scientists have been in seeking ways to maintain an adequate supply in the face of the exploding demand.

One idea — closer to reality than most of us think and far more practical than it may sound — is to de-salt the sea.

At the root of the supply problem is the fact that our future needs cannot be met by water from our lakes, rivers, and streams. The advent of air conditioning, automatic washers and a host of other new products, not to mention the effects of improved plumbing and health standards, have upped our individual daily water requirements from 40 gallons in 1900 to 150 gallons or more today.

Although great in themselves, individual requirements pale before the burgeoning demands of industry. The American industry complex now uses an estimated 110 billion gallons of water a day to slake its ravenous thirst and it will need more than twice that much by 1980. It takes nearly 1,000 gallons of water to make just one automobile tire, 65,000 gallons to produce a ton of steel, and 200,000 gallons to process a ton of viscose rayon.

In testimony, Charles A. Robinson, Jr., staff engineer for the National Rural Electric Cooperative Association, warned that "our nation will dry up" unless appropriate action is taken.

Dr. Leroy E. Burney, Surgeon General, U.S. Public Health Service, has predicted that in 20 years, "the United States will be short 85 billion gallons of fresh water every day."

You need not wait 20 years to see the shortage, however. In 1957, water supplies plummeted to dangerously low levels, necessitating emergency measures in more than a thousand communities. United States."

Dr. A. L. Miller, director of the Office of Saline Water, has this to say: "It is my personal opinion that should a severe

drought occur, similar to those endured in the early thirties and in the years 1953 and 1957, a real emergency would occur in thousands of cities and towns in the United States."

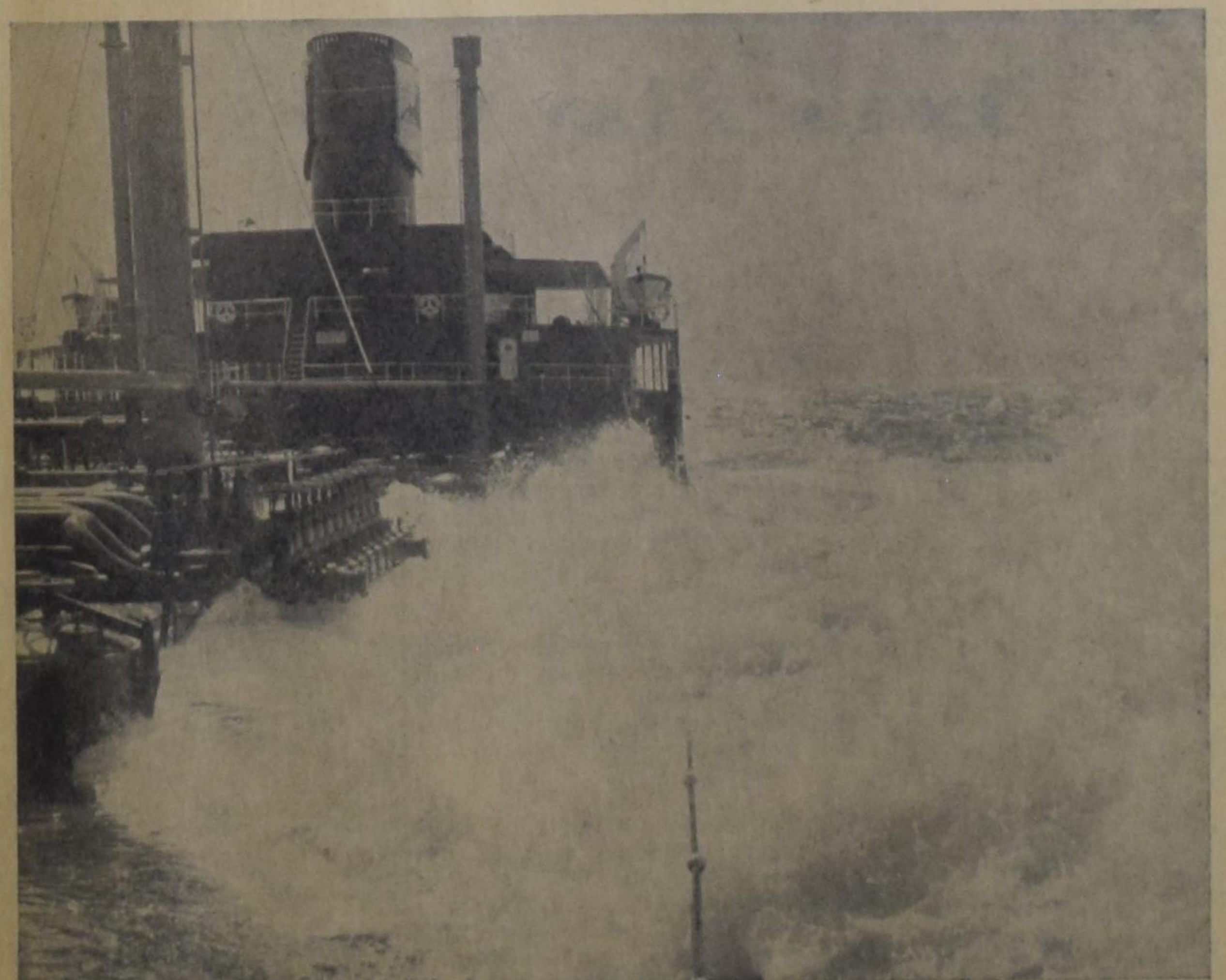
Interestingly, the problem isn't new. Ancient writings indicate that even before the Greek philosopher Aristotle tried his hand at

it 2,300 years ago, efforts were made to obtain sweet water from the salty seas. This is why converting sea water to fresh has been called "the ancient dream of man."

In the 16th century, when sailing ships began to roam the seven seas, one of the most critical problems faced by their crews was an

(Continued on page 12)

The churning and swirling waters of a turbulent ocean . . . do they hold the solution to the steadily-worsening water supply problems?

Fading Red

THE DEVELOPMENT IN EAST EUROPE in recent months is worth close attention.

Hungary and Canada have completed trade and diplomatic arrangements, while at the same time the Hungarian government has made it easier for their people to communicate with their relatives abroad, and even opened ways in order that families could be reunited.

Czechoslovakia has had an election. Although there was only one party to vote for — the Communist controlled national front — there was a choice of candidates. The result was that the remaining Stalinists are out and have been replaced by young members, who press for greater social, political and economic freedom.

Romania has released thousands of political prisoners, and the government has announced that all such prisoners will be free by the end of this year. Moreover, Romania has signed a trade and diplomatic agreement with the United States.

Poland has come a long way already on the road to liberalization. This country, too, gives more and more evidence of being an independent country.

Of course, we should not deceive ourselves, and think that the iron curtain is up. In all these countries there is still a one-party rule, and this party, of course, is the Communist party. However, it cannot be denied that gradually a change is taking place.

It is good to watch this development closely.

★ ★

No Communications

THE EDITOR OF "PACKET AND TIMES", a daily paper published in Orillia, Ontario, has something against Christians. In a

recently published editorial under the title "The Cold-eyed Christian" he asks, "Why should some miserable worm of a man be described as 'a good Christian' simply because he doesn't smoke, doesn't drink, doesn't swear and doesn't chase after women? In most cases, it is not so much religious fervor as lack of enterprise, inclination, opportunity, strength and/or money that prompts a man to tread so stony a path." To this editor the name Christian is applicable to a man who has no interest in life, who only knows to approach life negatively, who fails to see the challenge. Instead the editor of Packet and Times would like to see Christians take a positive stand. Said he, "Canada will soon pass into its second century as a sovereign nation. There could be no better augury for its future than a resolve by its citizens to live positive lives, aim at positive goals."

What is said here is not the opinion of one man. His views are shared by many others. We may shrug our shoulders and say that this view is too narrowminded to be taken seriously. However, we would rid ourselves too easily of this complaint. Among Christians we may agree that the above description of a Christian is not true to reality, but the fact that we agree does not convince anyone. For a long, long time we have limited our communications within our own circles. In our speeches, conversations, addresses, and other means of communications, we have addressed ourselves to people of the same or slightly different conviction. The fact that someone can call Christians, people who are negative, people who do not appreciate the values in life, indicates that we as Christians have failed to communicate. This doesn't mean to say that the editor of Packet and Times is correct. He is not. But he has given the proof that the Christian message has not been received as something which penetrates into all spheres of life.

There may be two reasons for having a wrong conception of Christianity. People may fail to see the greatness of the work of Jesus Christ, and the Christian church may fall short in preaching and implementing the Divine Redemption.

★ ★

Low Level Bargaining

FOR SOME TIME THE U.S. GOVERNMENT has tried to array its allies around her economic blockade policy towards Cuba. So far it has been in vain. It was understandable for Uncle Sam that president de Gaulle did business with Cuba. De Gaulle, anti-communist as he may be, is not willing to have the U.S. regulate his affairs. He wants to make his own policy even if it concerns economic help to a communist country.

But it has been a sore spot for the U.S. that Britain does not cooperate. It seems, however, that Britain is willing to give in. According to a United Press report the British government is now considering joining the American economic blockade. At the same time rumors are being spread that Khrushchev wants to get rid of Castro. This would not surprise anyone. The entire Cuban affair costs the Russians millions and millions of dollars, and the chances of success are becoming very slim. Should it be true that Russia considers to withdraw the support to Castro, then it would be not so risky for Britain to join the American blockade.

If a Daily Express reporter is correct, then the British government has something else in mind. Britain has worries over its Aden Protectorate in the Mid-East. President Nasser of the United Arab Republic is campaigning feverishly against Britain, in order to gain control over Aden.

What the British government seem to have in mind is a deal with the U.S. If Britain joins the U.S. blockade against Castro, then the U.S. would join Britain in toning down Nasser.

Not what is right and just, but what is advantageous and expedient sets the pace. If the U.S. blockade against Cuba is justified, Britain (and Canada also for that matter) should have joined the U.S. long ago already. If this blockade is wrong then Britain should not join, not even if it would not get the U.S. support in the Mid-East.

Higgling is a disgrace for nations also.

Gleanings from the Church Press

From Hither and Yon

AN ENLARGED LIFE . . .

Already the young people of many high schools and colleges have received their diplomas indicating graduation from the institutions they have been attending for four or more years, high school or college. Soon they will be engaged in a new phase of life. It may be that they will go on to college to further prepare for a larger life than is possible for a high school graduate. More opportunities are opening up to college graduates in the business world. And the requirements are becoming more stringent in the various occupations and vocations. More people are to be served, and more ways are available to serve them. Our culture expects more of the people than in former years. Life is expanding in knowledge, in arts, and should likewise be expanding in religion.

Young people should have expanded ambitions and ideals which will cause them to reach for higher and better things. Those who lead in the world today are those who had a higher aim than others of their own age and worked toward it. They saw the facilities

and activities of the age expanding and helped it to grow. They grew with it. But every generation has to pass the height of efficiency for the preparation which it has had. The new generation is usually not up to a level with the best when it begins, but it has training for beginning at a higher level than the preceding generation began, if it wishes.

Even those who are not leaders but among the masses must be on a rising scale, better prepared than some of the leaders of the preceding generation were. They must be good followers.

All education is an introduction to the requirements of life. Some declare that education is living. In the schools it is practice living, but the full responsibilities have not yet been assumed. Definite assignments are given which have to be met. One who finishes school feels that this is completed. But the fact is that one continues to have assignments in his work. Even when one gets to be the head of his company or group, he still has to meet assignments, even if they are laid out by himself.

No one ever reaches the point

where he may do absolutely as he pleases. He may have to please the directors of a corporation, or the public. In any case he is under obligation to please God, whether he recognizes it or not.

Young people may feel, and are often told, that the older generation has left a very difficult world in which to work. That is true, and yet observation of history is that every age is more complex and difficult than the preceding one. They have a responsibility to try to make it a better world, and often feel that they can turn the world upside down. God alone can do this. He wants our young people to work through them to build a better world through a larger service.

"Associate Reformed Presbyterian"

CORPORATE LIFE

Dr. Benjamin Lacy Rose in his address, *The Minister as Pastoral Director* said: "The Church truly fulfills its evangelistic ministry by being the kind of brotherhood to which men who are hungry for spiritual things will be readily

drawn. . . Far more than evangelistic sermons from the pulpit, far more than the zeal of the personal workers in the congregations, the corporate life of the Christian community will determine whether or not the Lord will add to a Church those who are being saved. If the Church is divided, if the people are contentious, if there is no affection for each other in the congregation, no bearing of one another's failures, no sharing of one another's joys, then that Church will win few souls for Christ. The eloquence of the preacher and the zeal of personal evangelists can all be cancelled by animosity and divisions in the congregation. The quality of the corporate life in the local congregation is the key to evangelism." (Inaugural Address, Union Theological Seminary, Richmond, Va.; Nov. 19, 1957, p. 21).

Confidentially Speaking

DEAR CON AND AD,

I am a happily married woman and have two small children. Yet I am struggling with a problem for some time already. My husband and I do not seem to have the unity which we both would like to have. We have been married for three years. I would like to know from someone who is a Christian, and with whom I could talk things over.

MILDRED

DEAR MILDRED,

You have noticed that we have shortened your letter, and also that we have rephrased it. Your letter seemed too confidential to be printed in full and yet the subject is of enough importance for publication in our columns.

We are afraid that Christian people shun away from the discussion of the subject for no valid reason. Sex is almost considered as something evil, mainly due to the misuses of it. Many people, even devout Christians, consider sex and sin synonymous. This is certainly not the Biblical view on sex.

Sex is God's own creation. And what stands for God's creation, stands for sex also. When God had created everything He repeatedly said that it was good. Should the difference between man and woman be excluded from this? We would like to go one step further. When the apostle Paul wrote to the church in Ephesus about the relationship of man and woman, he said that a man should leave his father and mother to become one flesh with his wife. And when he talks about this, he says that he is talking about a mystery, namely about Christ and the Church (Eph. 5). That complete unity of man and wife is a symbol of the unity between Christ and His people! If you want a most beautiful piece of poetry about this relationship, then read the Song of Solomon.

Purposely we have introduced our answer rather extensively, since we do not want anyone to think about your problem in a sneaky way, as if you are struggling with something which cannot stand daylight. Could it be that sex is ridiculed so much and that Satan tries everything to bring it in discredit, because it is such a beautiful gift of God?

We can understand very well that it bothers you that you do not experience the unity with your husband as you would like to. We are afraid that you are not an exception. There are many people who have the same experience, and you now ask what can be done about it.

It is often overlooked that a woman requires more time to reach the climax of love-making than a man. Consequently a man relaxes sooner than his wife. If a man just takes this for granted, he leaves his wife in an unfinished physical condition. If we do not realize this, disharmony can easily creep into the marriage relationship.

Of course, we do not know either you and your husband, and therefore we would not dare to pass judgment. It is possible, however, that your husband is not quite aware of this fact. Many men

All kinds of questions may be asked and will be answered in this column. Letters should be addressed to the Editor of "Christian Courier" attention of Con and Ad, and do not need to be signed.

unknowingly leave their wives unsatisfied, after they have reached the climax. The result is that the husband may think that he is more enthusiastic in his love than his wife is in hers. On the other hand the wife may think that her husband cares for himself only. You guessed it, this is some form of selfishness. Instead of criticizing one another, we would do better to help each other. It is not without reason that Paul says in the same chapter that a man should love his wife "even as himself."

Therefore the man should exercise some self-control. In most cases the man has to help his wife to reach the climax and there is nothing against it if he does this manually. Since a man is inclined to overlook that his wife is slower in the process than he is himself, he should discipline himself a little in order to open the opportunity for his wife to come to the same height. If he fails to do so, his wife will be repeatedly dissatisfied, which could endanger their marriage relationship.

You wrote that nothing you have tried has helped so far. We are inclined to think that you have given up too soon. We do not deny that this would not be possible, but in most cases it is the "hurry" of the husband or the unconscious restraint of the woman, which causes the difference. You may say that you are not afraid, but there are many women who nurture fear unknowingly. This fear may stem from becoming mother for the first time or having children too frequently.

Our advise therefore is that you and your husband foster the desire to satisfy the other, rather than to seek satisfaction for yourself. In trying to satisfy the other first, it will not leave you unsatisfied, but it will make the marriage relationship happier.

Con Fidential.

Ad. Nise

Would the two correspondents, Teacher No. 23 and Banker No. 19, kindly send in their name and address to Con and Ad?

A few letters, ready to be forwarded to you, have been received at this office.

Write to: Christian-Courier,
"Con and Ad",
Box 312, Station B,
HAMILTON, Ont.

President Johnson honoured three blind graduates

President Johnson accorded national recognition on three blind college students at a White House ceremony on May 21st, when he presented them with awards of \$500 each for "outstanding scholastic achievement."

The three blind students, all graduating this June, conquered

their handicap to attain higher honour grades in difficult curriculums. One plans to work towards a Ph.D. in mathematics, another plans to become a teacher in college, and the third will enter the Peace Corps before starting graduate work.

One of the students, Robert

Feinberg, 20, graduated from Northwestern University of Chicago with a B.A. Degree, in the top ten percent of his class, a major in mathematics, with a straight A average. He has been elected to Phi Beta Kappa. He plans to enter graduate school and work towards his M.A. and Ph. D. in mathematics.

Craig R. Anderson, 21, another of the award winning trio, a major in physics, graduated B.A. from Carleton College of Northfield, Minnesota, where he ranks in the top 20% of his class. He plans to become a college teacher.

The third award winner, a girl, is Anna L. Kauffman, 21, an English major at the University of Illinois, College of Arts and Sciences, at Urbana, where she has maintained a straight A average and graduated with a B.A. in the top ten percent of her class. She also has been elected to Phi Beta Kappa and plans to enter the Peace Corps before resuming her studies towards an M.A. in English.

In making the awards at a White House ceremony, President Johnson continued the tradition started by President Eisenhower and followed by the late President Kennedy.

The three gifted students were aided during their college careers by recorded textbooks provided free by Recording for the Blind students, including those in adult education, with recorded verses of all written material needed to pursue their careers. Its library of recorded books — the largest in the world — lists over 7100 titles in a total of some 42,000 copies. Books are recorded at the request of the student and represents every field of study and ten foreign languages.

Books are recorded by some 2400 volunteer readers in 16 RFB units in various parts of the country.

Let's Play Chess

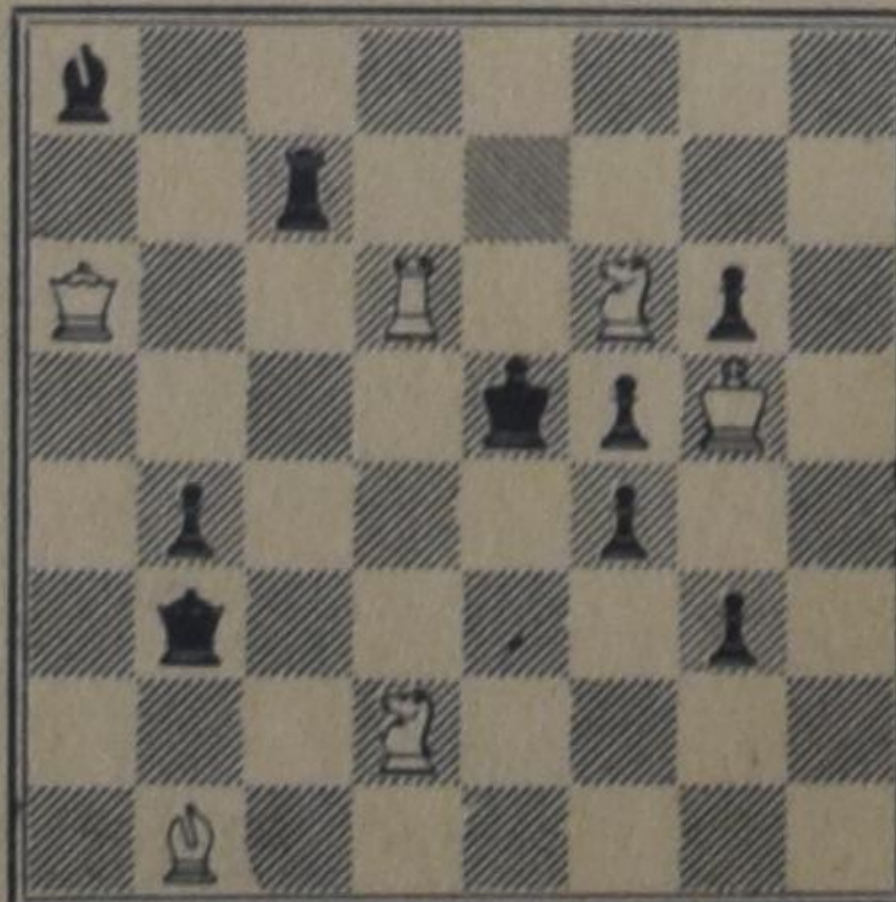
Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN JUNE

No. 114

Author: H. H. Kamstra.

Black: 9 pieces

White: 6 pieces

White to play and mate in three moves. (3 points)

NOTES

1.

No. 114 is an excellent problem. Although the two main variations are very surprising, I will be content if you send in the right keymove plus complete threat.

2.

No. 115 is a miniature. Such problems are seldom difficult. The keymove plus threat is asked for with all variations (different white moves).

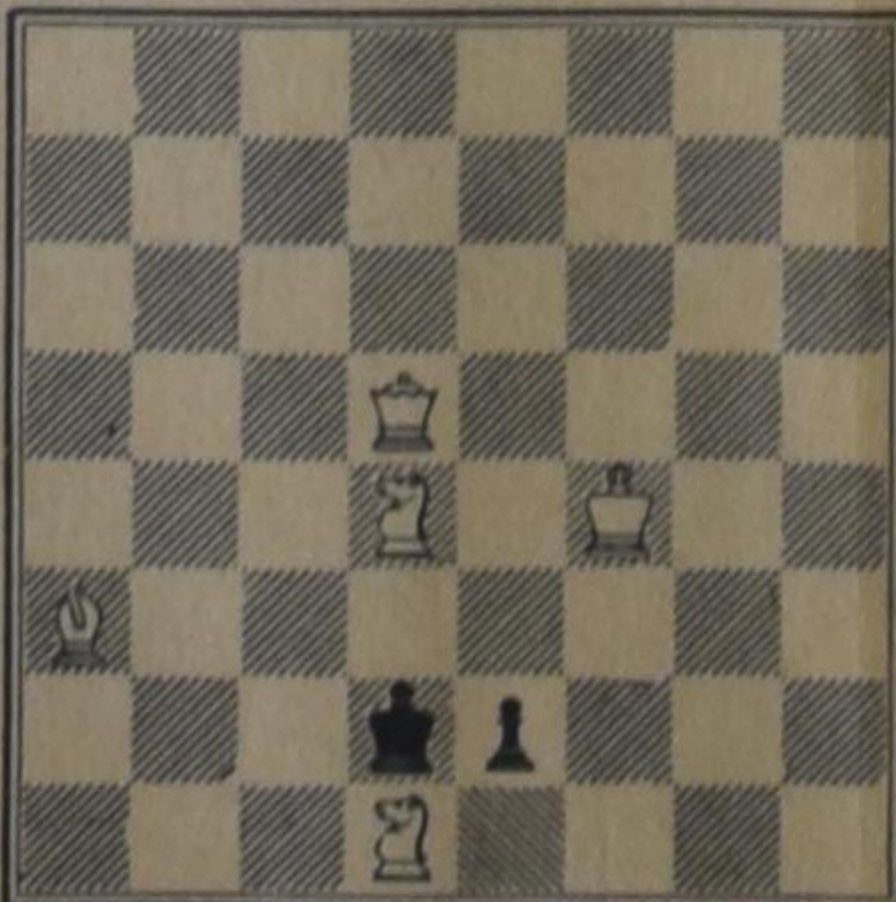
3.

The solutions of all June problems should be sent in not later than the 20th of July (postmarked) or, for those who live outside of Ontario, the 25th of July. They should be addressed to the editor personally.

No. 115

Author: P. H. Törngren.

Black: 2 pieces

White: 5 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

'I Remember Harry . . .'

BY ROY WOLFE

Art & Photography Director, Tell Features

LOS ANGELES, Calif. (EP) — who had brought so many Korean orphans to America, was dead of a heart attack at his orphanage, 10 miles north of Seoul.

Could it be that Harry, whom I had always regarded as "the indestructible," was really dead? As a myriad of pictures flashed across my mind, it didn't seem possible . . .

Harry Holt, the logger, never was the resting kind. He was supposed to be resting from a serious heart attack when he started his greatest ministry in 1956.

I remember Harry the farmer, who came to my office at World Vision Inc. Harry had taken on the support of 25 orphans, but wanted to do more. He wanted to go to Korea to actually adopt some to be his very own. My secretary had arranged for him to bring one for her, too — and he did.

After months of struggle, endless red tape, and the passing of a special law by the U.S. Congress, Harry returned from Korea, bringing eight tiny Korean children whom he had personally adopted along with a few more for fortunate parents, including my secretary and her husband.

When I saw that first little Korean face looking in wonderment from the round window of the plane in which it had just landed, I knew that Harry Holt had done the impossible. But little did I know then that this was to be only the first of many impossible assignments which Harry Holt was to accomplish.

A short time later Harry had again come to see me. He wanted me to go to Korea with him to photograph the need of the orphans. So I found myself on my first missionary journey . . . and Harry Holt had purchased the ticket.

I shall never forget a night on that trip, in a small house in Seoul. A severe epidemic of measles was prevalent among the orphans. As the children had little resistance, many were dying from the complications of pneumonia and dysentery. Harry was nurse-maiding 25 children and babies that night, sometimes feeding two babies at a time. All were very sick. There were two babies to a wooden box, with the older children sleeping on the floor.

Harry had no rest through the night as he kept going to attend the sick babies. One was coughing hard continuously, and he had gone to it several times.

Once more, he was aroused by this baby's cries and he went to it. He cried out to me and I found him on his knees on the floor, moaning and holding the dead baby in his arms, clutching the

little one tightly to him.

"Oh God, oh God," sobbed the big rough farmer — "One has just died on me . . ."

I remember Harry, tireless searcher for unwanted babies. Setting: A prostitute village beside a large U.S. Air Force base. We had gone in "off limits" to get there, but nothing would stop Harry. He had sent his interpreter to seek out the "Headman" of the village, and asked him to call a meeting of the girls to hear him present a plan to save their mixed-blooded babies. (Mixed-blood children were not accepted in Korean society and were often left to die.)

He told them that we would be back the next morning to take any babies to a hospital for care and for adoption into loving Christian homes in America, if they desired this. But he wanted them to think about it overnight.

The next morning we returned (again "off-limits"), and eight mothers brought their babies to Harry Holt. As we loaded the eight babies, Harry, the interpreter and myself in the small jeep, two of the mothers climbed in. (They had been elected to accompany the entourage, to see the hospital where the children were going, and to report back!)

Though it was a very hot day, and a long journey into Seoul, we were thankful that the two mothers were along. We had no diapers and no milk, but the two girls nursed all the babies . . .

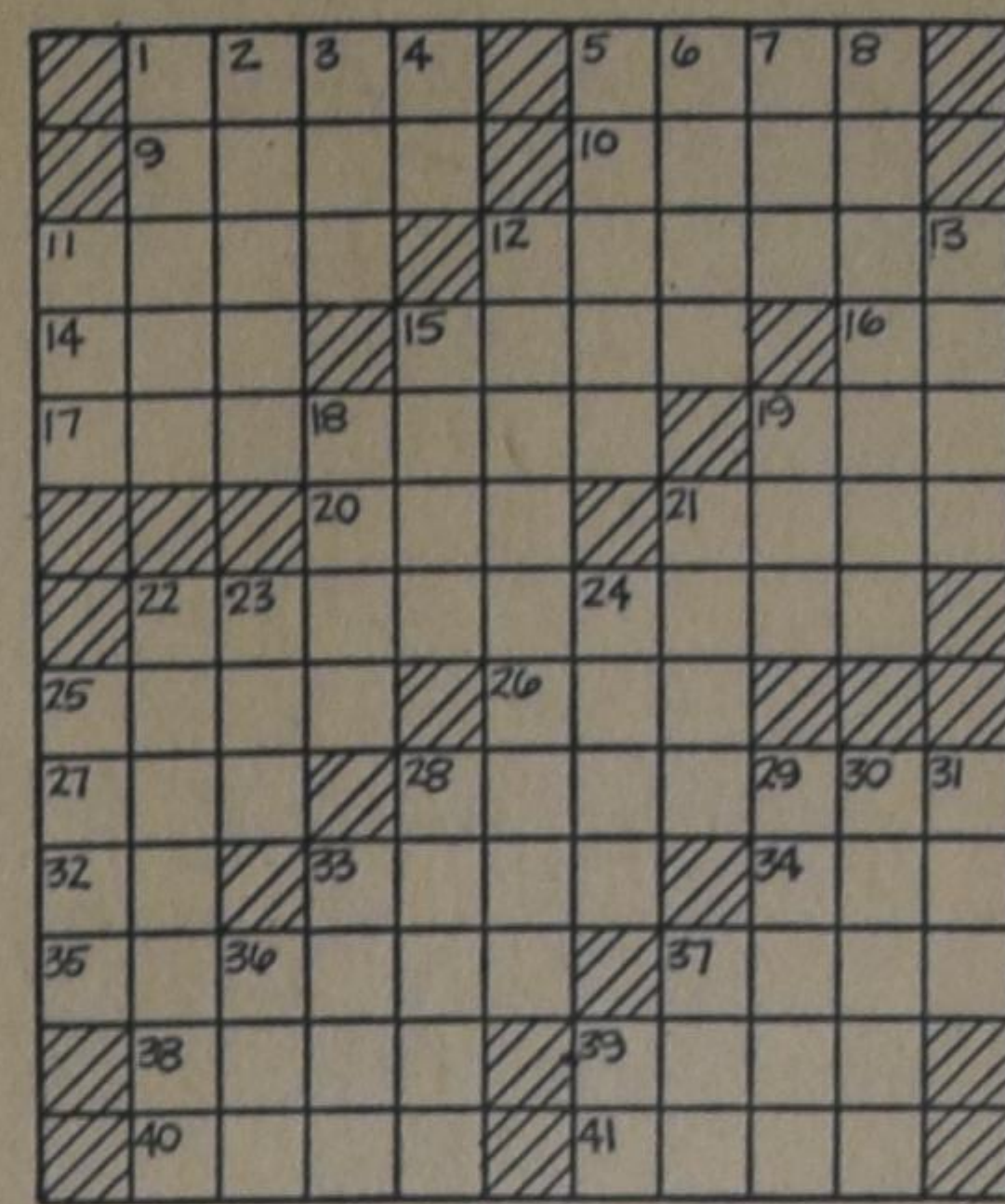
I remember Harry Holt, the man . . . It was night and we stopped in a tiny village, at a small Korean hotel. Harry was suffering from dysentery, and had been repeatedly warned not to eat Korean food when out in the villages. But he ate heartily, a typical Korean meal, as two rats kept running across the ceiling above our heads. Though in considerable pain, he wouldn't turn back. He had heard there were some mixed-blood children in a village a little farther on.

In our small room, we stretched out on mats on the dirt floor, with only a hard, roll-type, Korean pillow for our heads. Though weary, Harry talked at length of his hopes for a hospital some day so the children would have good care. He didn't know how much longer the Lord would let him go on, but if he would only let him continue until he could save 100 orphans . . .

Through moistened eyes, he said, "I haven't always been the father I should have been. I've been strict to my family — but

Cross Word Puzzle

- ACROSS**
1. Fall into water
 5. Wild pig
 9. Singer
 - Home
 10. Capable
 11. Cover, as road surface
 12. Folds, as in a skirt
 14. Shoshonean Indian
 15. Three-spot: cards
 16. Sloth
 17. Social gatherings
 19. Kind of keel
 20. Sprite
 21. Ridge of earth
 22. Ribbonlike flags
 25. Part of "to be"
 26. Slice
 27. Hall!
 28. Stronghold
 32. Compass point: abbr.
 33. Weathercock
 34. Metallic rock
 35. Conclusion
 37. Mine entrance
 38. Food fish
 39. Incite
 40. Command to a dog
 41. Observes

- DOWN**
1. Rio de la —, So. Am.
 2. A pry
 3. Undivided
 4. Quaker state: abbr.
 5. Large bundles
 6. Comply
 7. A wing
 8. Keeps
 11. Young dog
 12. Introducing by a prelude
 13. A kitchen requirement
 15. Piece of baked clay
 18. Gull like bird
 19. Distant
 21. Greek letter
 22. Ordinal number
 23. Pagoda ornament
 24. Unable to speak
 25. Nemesis
 28. Artificial waterway
 29. Step aside
 30. Certain Iroquoian Indians
 31. Permit
 33. Climbing plant
 36. Owing
 37. Land measure
 39. Pronoun

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

you tell them when you get back. Now, here in the paper was how very much I love them . . . Harry, that familiar big grin on I dropped off to sleep from his face. This was the way he exhaustion. A few hours later I looked when he arrived in America was awakened by a loud voice. It ica with another plane load of was Harry Holt on his knees by orphans. Twelve orphans . . . fifty the open window, crying out to ty orphans and then he prayed God: "Oh Lord . . . if you'll only for a hundred: "Just a hundred, let me go on to save 100 of these Lord . . ."

children, to get them safely to Remembering that prayer, I parents in America who will love glanced from Harry's face to read and care for them." And he the headline: "Farmer Who prayed on and on through the Adopted 3,000 Orphans Dies."

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(43)

"Who cares about a date!" Jack was panting from the quick climb, "I don't care if we don't get back before midnight!"

He caught her at the top of the hill. As his arms went around her, hard, Chris looked back over her shoulder, her eyes laughing. He likes me, she thought exultantly, I've made him like me a lot!

"Little Miss Ragamuffin!" Jack smoothed back the short dark curls with a roughly gentle hand, "I don't know about that puritan sister of yours, but you've had a mighty good teacher somewhere along the line!"

Somewhere along the line, the thought was suddenly cold in Chris, where did this new me come from? she wondered with a frightened sense of discovery then, in a little inner wall, what has come over me?

And as Jack leaned nearer, his eyes eager and his lips almost to hers, she recognized, with a startled dismay, how very much she really did want him to kiss her!

Chris dressed discontentedly for her date. It was exasperating to be having to wear that blouse and skirt combination over and over again. But, aside from the jacket and skirt that made up her Sunday outfit, she had, literally, nothing else. That is, unless you counted the homemade print school dresses!

She went to the closet and looked in at the dresses that Jansie and Grandma Cockrill had made for her — three of them so lovingly put together, even to the neat seams and the elegant touches of Jansie's own hand-knit lace. And they were so all wrong! She sighed and wondered how they managed to be so completely tacky! She pulled out one of the dresses and hugged it to her. Somehow, it made her feel a little closer to Jansie. She'd hated to hang them away like that, especially as it had meant cutting her wardrobe to the cotton blouses and skirts that she had been able to buy. But even Ray, with her indifference to the niceties of style, admitted that they just wouldn't do.

She let the dress fall back among the hanging garments and walked to the dresser. Even with the Christmas gift money that the Ladies' Aid had sent her, she just hadn't been able to save enough for a new outfit — even a dress. It was only a quarter or fifty cents at a time at the best, and in the meantime, she smiled wryly at her own image, there were always the blouses and skirts!

The door opened and Ray came in, her coat dripping from a weary arm, "Say! I'm dead!" she dropped the coat on a chair and fell across her

bed, "You'd better be thankful that you didn't get a job under Harwell, Chris, she's a slave driver."

Chris reached into the dresser drawer and, pulling out a clean cotton slip, another of Grandma Cockrill's contributions, drew it on over her head. "Sometimes I wish I had got a job with Harwell, Ray," she said ruefully, "I'd at least make a little more."

Ray rolled over on her stomach and groaned, "Don't kid yourself, Harwell takes your lifeblood," then as Chris' face emerged from the top of the slip, she asked, "What's the matter? Clothes?" "Yes, clothes," Chris said grimly. She turned to the mirror and picked up a comb, "I wonder when Jack is going to get sick of looking at me."

Ray lay, whistling softly through her teeth and eyeing Chris with sardonic affection, "He doesn't seem to be giving any indication of it yet," she remarked. "He's been down here every other weekend since — since —"

Chris grinned into the mirror, "Since I started out to get him," she finished the sentence. "After all, I did, Ray."

Ray smiled back, "Well, you've had the good wishes of half the school," she said cheerfully, "Everybody's been glad to see Vivian MacComber get it in the neck for once." Then, as Chris headed for the closet, she asked, "Why don't you wear my new blue crepe, Chris?"

"Oh, Ray!" Chris stopped in the middle of the room. "I wouldn't think of it! That's your Christmas gift from your mother. But," she went to the other girl and hugged her affectionately, "but you are a darling to offer, a perfect darling!"

Ray pulled away with a gruff show of impatience. "No, I mean it," she insisted. "Go on and wear it. You won't hurt it."

Jack looked up from his immurement in the stiff-backed chair by the proctor's desk as Chris came in. "Hey!" His eyes lighted admiringly. "That's a good-looking new frock, hon — er — Chris!"

The proctor, a firm-lipped senior in horn-rimmed spectacles, grinned at Chris. "Hello, Chris," she said drily. "I had about decided that I was going to have to start holding his hand to comfort him." She eyed the new dress. "Hm, nice!"

Chris looked at her. "It's Ray's new one," she said firmly. "I'm sort of breaking it in for her."

Jack stood up, and Chris handed him her coat and signed the date book.

"Back by ten," the proctor reminded her, and turned to her book.

"I know," Chris answered, and walked beside Jack out of the hall.

"Why did you tell her it was your roommate's dress?" Jack asked curiously, when they were walking under the February twilight of the campus trees. "Why didn't you just let her think it was your own?"

"Because Ray has never worn it." Chris reached out to catch a sprig of evergreen shrub along the walk, "and it wouldn't be fair to let the girls think it was mine, even at first, before she'd even had a chance to wear it." She crushed the sprig and sniffed the pungency released on her fingers.

Jack's fingers touched her arm. "I see," he said slowly. "I see, Chris." And Chris wondered why just the touch of his fingers on her arm had the power to send small currents of warmth through her whole body.

They walked on in silence for a time. "The car is down here," Jack indicated a side street, but his voice was absent-minded with the growth of a new idea. "But — do you need clothes so much you have to — borrow them, Chris?" he asked.

Chris paused and looked up at him, and his tallness was satisfying beside her. "Let's not talk about clothes, Jack," she said wryly. "I'd rather think about something else, what a beautiful evening it is, for instance, and maybe there will be a moon."

"Surre, there'll be a moon." Jack fell in with her mood. "Why shouldn't there be a moon, for — us!"

"Where'll we go, Chris?" he asked the usual question as the long car slipped away from the edge of Holden. "How about going over to Fairfield for dinner? I want to see how it feels to eat across the table from you." He smiled down at her.

Chris looked thoughtful. "Could we get back before ten?" she asked. "That's eight miles away."

Jack grinned. "Couldn't we climb in a window just once, honey?" He drew her closer into the circle of his arm. "Couldn't we be real bad and stay out until eleven?"

Chris felt the familiar little catch at her throat that his touch always gave her. "Oh, Jack," she whispered so softly that he could hardly hear it. "I don't care if we are late."

When they were settled at a small, lamplit table in Fairfield's little inn, Jack ordered the dinner, and sat back, his fair brows drawn down above his eyes. "Chris," he said slowly, "I want to ask you something."

Chris squeezed her hands, which were cold with fright in this new situation, together in her lap, and hoped that Jack could not see her nervousness. It was the first time in her life that she had eaten in a restaurant or dined with a man.

"Look, honey, I don't know how you'll take this —" he moved his spoon into an exact geometrical angle with his fork, "but, well — I want to do something for my girl."

Chris stared at him, her own uncertainty forgotten in surprise. "What do you mean Jack?" she asked in a puzzled voice.

"You know, Dad's got money," he said, and there was an unaccustomed hardness in his eyes as he added, "You did know that, didn't you, honey?" His tone was gently sardonic.

"Yes," Chris looked down at her plate. "I did know it."

"Okay then, sweet." He reached across the table and picked up her hand, and his tone was relieved that it was out between them at last, "Let's use some of that money and get my girl some clothes, something pretty fancy!"

Here it is, Chris thought clearly. This is what I've wanted! I can have anything I want from now on. He's in love with me.

But she sat, her shamed eyes unable to rise to his, her thoughts in confusion. What's the matter with me? she thought almost angrily. Haven't I worked for this?

Jack watched her. "I — I can get you whatever you want, honey," he said simply. "Dad wouldn't say a word."

But Chris sat on, her face troubled. For, strangely enough, in this moment for which she had been scheming, one thought was stronger than any other within her.

Jansie!

The crippled woman seemed more present than Jack, more potent in her power than the strange, greedy, inner demanding that had been driving Chris through the weeks.

She shook her head at last. "No, Jack," she said slowly, almost in reluctance, and there were no pretenses between them. "I — I guess I've made a mistake. I — can't."

His voice grew cooler. "Wasn't this what you'd been after, Chris?" he asked. "Haven't I guessed right?"

Chris raised sick eyes. "You've guessed right," she admitted. "But I guessed wrong, Jack. I'm sorry. I — I just can't."

"Let's get out of here!" Jack threw a bill on the table and pushed back his chair. His face was flushed. "Come on, Chris."

In the car, he pulled her against him. "I ought to show you —" he whispered angrily. "You knew the game you were playing, Chris!"

Chris felt herself go weak with a sudden stab of fear and a quick pleasure in his love for her. "Don't, Jack —" she faltered.

He let her go and started the car with abrupt movements. "I've been crazy about you —" he said between set teeth, "and now, you tell me you've made a mistake!" He slammed a hard hand against the steering wheel.

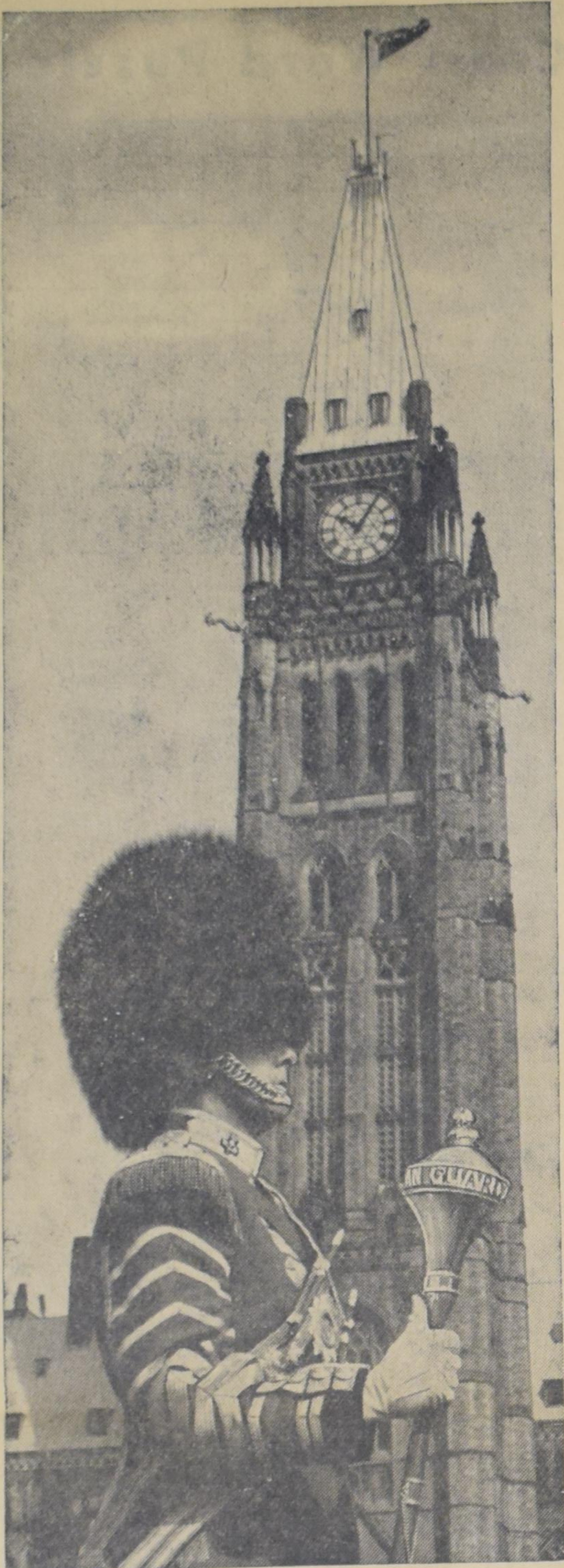
He drove back to Holden in a cold and angry silence, speaking only the monosyllables necessary to a mocking courtesy. Chris huddled in her corner of the car, her thoughts all whirling, and watched him with sick eyes.

And when he had left her at the door of Marton Hall, she stood listening as the sound of his footsteps died away on the gravelled walk.

That was the end, she thought, and there lay within her the bleak knowledge that she had lost him. That's that. That was goodbye.

(To be continued.)

Dominion Day Ceremonies Heralds Summer Pageantry

Dominion Day — Canada's birthday — holiday-makers throng Parliament Hill's vivid green. Softly, then louder, staccato doublebeats of drums and clear, piercing notes of military brass are heard high above the capital city's traffic. To the waiting vacationers from across Canada, U.S.A. and overseas they herald the approach of the Canadian Guards. Headed by drum major with ornate mace comes the massed regimental band, pipes and drums, ranks of scarlet-coated, bear-skinned guardsmen — row upon row — marching at a measured tread of one hundred and sixteen 30-inch paces per minute. Wheeling through the main gate the full blare of martial music rings back from greystone government blocks — makes even the Peace Tower seem more ramrod stiff at attention. The Dominion Day Troop of the Queen's Colour before the Governor General precludes two months of daily Changing the Guard — a spectacle of colour for three quarters of a million visitors to Ottawa, a reminder to Canadians of their proud national heritage.

FAR LEFT—Ottawa's Peace Tower surmounts ceremonial splendour as Drum Major D. D. Beasley leads pipes and drums.

TOP RIGHT—Regimental Colour of 2nd Battalion, The Canadian Guards, is marched past the Colonel of the Regiment.

CENTRE RIGHT—The Guards, headed by Drum Major, march at a measured tread of one hundred and sixteen 30-inch paces per minute.

BOTTOM RIGHT—Inspection - Adjutant with drawn sword escorts the Colonel of the Regiment, Major General J. D. B. Smith, during inspection. Actual guard duty takes place at Government House.

FRESH WATER

(Continued from page 9)

adequate supply of fresh water. In an effort to help her Navy, England's Queen Elizabeth I offered the equivalent of \$50,000 (a vast fortune at that time) to anyone who could devise a commercial useful method of conversion.

About 200 years later, Thomas Jefferson conducted some successful distillation experiments, reporting to Congress in 1791: "From 16 pints of sea water he drew off 15 pints of fresh water in 2 hours and 55 minutes, with 3 pounds of dry hickory and 8 pounds of seasoned pine."

Today, most major ocean-going vessels carry their own conversion equipment. Aircraft carriers of the Forrestal Class, for example, have four 50,000-gallon-per-day evaporators to supply the water needs of these huge ships and their large crews. Land-based plants have been erected in several arid locations and many more are planned as the cost of conversion is reduced.

Since World War II, scientists around the world have been diligently searching for more efficient and less costly processes.

New on the horizon, but capturing the attention and imagination of the world, are the efforts now underway to produce fresh water from the sea by freezing.

Scientists have known for a long time that ice crystals consist of pure water. Unfortunately, when sea water freezes, salt or brine is trapped between the crystals. Thus, desalting the sea by freezing gives rise to two major problems: first, to develop an economical method of freezing individual ice crystals, and second, to develop a practical method of separating these crystals from the salty brine.

Recently, Struthers Wells Corporation of Warren, Pennsylvania, and Scientific Design Company of New York City succeeded in developing a freezing process that

features the formation and growth of large ice crystals. The result: a marked reduction in surface area which makes it far easier to separate and wash the crystals free of brine.

Working under a contract awarded by the U.S. Department of the Saline Water, the two companies completed an engineering evaluation of their process in a laboratory model of the plant. The next step will be the construction of a large size pilot plant to provide a full scale test of this exciting new approach to the freezing method.

The system operates this way:

by bubbling a refrigerant through sea water under controlled conditions, large pure water ice crystals are produced and then washed free of salt in a centrifuge, leaving the ice free of brine.

If the system works, and laboratory tests give every promise of success, it will be a real step forward in the urgent search for a new, low-cost source of fresh water that can banish the specter of water shortage that now hangs heavy over our heads — for it will tap the world's biggest supply of raw material . . . the estimated 320 million cubic miles of sea water.

More Toothache, Unless . . .

With thousands of young Canadians becoming potential college students within the next few weeks, the Health League of Canada suggests serious consideration should be given to the shortage of manpower in the dental profession. A survey to be released shortly by the Bureau of Economic Research of the Canadian Dental Association shows there were 6,103 registered dentists as of the first of the year; 5,975 men and 128 women. Between 1963 and '64 there was a net increase of 104 dentists, but the ratio to population remained the same at one dentist for every 3,096 people.

The report says 20 dentists went to the U.S. and 11 left Canada for "other countries".

"More dentists left Alberta than any other province," the report states. "Only two provinces (Prince Edward Island and New Brunswick) had more dentists move into the province than leave. All other provinces had net losses from relocations ranging from one to 12 dentists."

"Four provinces have worse ratios this year — New Brunswick, Quebec, Saskatchewan and Alberta. Saskatchewan and New Brunswick had more dentists die

than were added to the register. Saskatchewan's ratio was by far the most unfavourable of the three prairie provinces. British Columbia continued to have the best ratio of all provinces and Newfoundland was the worst."

"Over the next ten years, the age group requiring the most dental care will be increasing at an explosive rate. By 1971, it is estimated there will be 2,125,000 more people under 25 than there were in 1961."

"As the population's per capita income and years of education increase, an increase in the demand for dental services is expected."

The Dental Association says "what has happened to the supply of dentists over the past 50 years is not encouraging."

It cites the following examples: "Nova Scotia's ratio has been declining gradually since 1931 and the present ratio — one to 4,000 — is worse than in 1911. From 1921 to 1951, the Saskatchewan ratio changed little. Since 1951, however, it has deteriorated greatly. While the population increased 8.4 percent between 1954 and 1964, the number of dentists dropped 13 percent."

ORDER NOW!

Christian Marriage

by Rolf L. Veenstra

CONTENTS:

1. The divine institution of marriage.
2. Celibacy and marriage.
3. The divine organization of marriage.
4. Marriage and sex.
5. The purpose of marriage.
6. The choice of a marriage-partner.
7. Courtship and marriage.
8. Marriage and divorce.
9. Successful marriage.

PRICE PER COPY \$2.90

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

P.O. BOX 312

STATION B

HAMILTON, ONT.